

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/241
z dnia 12 lutego 2021 r.
ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175, akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 120 i 121 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) państwa członkowskie powinny prowadzić swoje polityki gospodarcze, mając na względzie przyczynianie się do osiągnięcia celów Unii oraz w kontekście ogólnych kierunków, które określa Rada. Art. 148 TFUE stanowi, że państwa członkowskie mają wykonywać swoje polityki zatrudnienia z uwzględnieniem wytycznych dotyczących zatrudnienia. Tym samym koordynacja polityk gospodarczych państw członkowskich stanowi przedmiot wspólnego zainteresowania.
- (2) Art. 175 TFUE stanowi między innymi, że państwa członkowskie mają koordynować swoje polityki gospodarcze w taki sposób, aby osiągnąć cele w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej określone w art. 174 TFUE.
- (3) Art. 174 TFUE stanowi, że w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Unii, ma ona rozwijać i prowadzić działania służące wzmocnieniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Artykuł ten stanowi ponadto, że Unia w szczególności zmierza do zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych. Wysiłki na rzecz zmniejszenia dysproporcji powinny w szczególności przynosić korzyści wyspom i regionom najbardziej oddalonym. Przy realizacji polityk Unii należy uwzględnić różne pozycje wyjściowe i specyfikę regionów.
- (4) Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej (zwany dalej „europejskim semestrem”), obejmujący zasady Europejskiego filaru praw socjalnych, zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Oprócz działań poprawiających konkurencyjność, zwiększających możliwości wzrostu gospodarczego i korzystnych z punktu widzenia stabilności finansów publicznych wprowadza się również reformy oparte na solidarności, integracji, sprawiedliwości społecznej i sprawiedliwym podziale dóbr, aby tworzyć wysokiej jakości miejsca pracy i generować zrównoważony wzrost gospodarczy, zapewniać równość szans i dostęp do nich oraz równość w zakresie ochrony socjalnej i dostęp do niej, chronić grupy szczególnie wrażliwe i podnosić poziom życia wszystkich obywateli Unii. Państwa członkowskie mają opracowywać własne kra-

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 28.10.2020, s. 132.

⁽²⁾ Dz.U. C 440 z 18.12.2020, s. 160.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 11 lutego 2021 r.

jowe wieloletnie strategię inwestycyjne wspierające te reformy, uwzględniając przy tym porozumienie paryskie przyjęte na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽⁴⁾ (zwane dalej „porozumieniem paryskim”), krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu przyjęte w ramach zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 ⁽⁵⁾, plany sprawiedliwej transformacji i plany wdrożenia gwarancji dla młodzieży, a także cele zrównoważonego rozwoju Narodów Zjednoczonych (NZ). W stosownych przypadkach strategię te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i skoordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych.

- (5) Zgodnie z opisem Komisji w rocznej strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2020 r. oraz w wiosennym i letnim pakiecie na 2020 r. w ramach europejskiego semestru, europejski semestr powinien pomóc w realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, Europejskiego filaru praw socjalnych i celów zrównoważonego rozwoju NZ.
- (6) Wybuch pandemii COVID-19 na początku 2020 r. zmienił prognozy gospodarcze, społeczne i budżetowe w Unii i na całym świecie oraz przyniósł konieczność pilnej i skoordynowanej reakcji zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym w celu przezwyciężenia poważnych konsekwencji gospodarczych i społecznych oraz skutków asymetrycznych dla państw członkowskich. Kryzys związany z COVID-19, a także poprzedni kryzys gospodarczy i finansowy pokazują, że budowa zdrowych, zrównoważonych i odpornych gospodarek oraz systemów finansowych i systemów opieki społecznej opartych na silnych strukturach gospodarczych i społecznych pomaga państwom członkowskim skuteczniej reagować na wstrząsy i szybciej przezwycięzać ich skutki w sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu sposób. Brak odporności może także prowadzić do negatywnych skutków ubocznych wstrząsów między państwami członkowskimi lub w Unii jako całości, stwarzając tym samym wyzwania dla konwergencji i spójności w Unii. Zmniejszenie wydatków na sektor edukacji, sektor kultury, sektor kreatywny i na opiekę zdrowotną może przynieść efekt przeciwny do zamierzonego, jeśli chodzi o szybkie ożywienie gospodarcze. Średnio- i długoterminowe skutki kryzysu związanego z COVID-19 będą w dużym stopniu zależeć od tego, jak szybko gospodarki i społeczeństwa państw członkowskich podniosą się z tego kryzysu, co z kolei zależy od przestrzeni fiskalnej dostępnej dla państw członkowskich, aby podjąć działania w celu złagodzenia społecznych i gospodarczych skutków kryzysu, oraz od odporności ich gospodarek i struktur społecznych. Zrównoważone i pobudzające wzrost gospodarczy reformy i inwestycje, które mają na celu wyeliminowanie strukturalnych słabości gospodarek państw członkowskich i które wzmacniają odporność, zwiększają produktywność i prowadzą do większej konkurencyjności państw członkowskich, będą zatem miały zasadnicze znaczenie dla przywrócenia tych gospodarek na właściwe tory oraz zmniejszenia nierówności i narastania różnic w Unii.
- (7) Jak pokazują dotychczasowe doświadczenia, podczas kryzysu inwestycje są często drastycznie ograniczane. W tej konkretnej sytuacji konieczne jest jednak wspieranie inwestycji w celu przyspieszenia odbudowy gospodarczej i wzmocnienia długoterminowego potencjału wzrostu gospodarczego. Dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny oraz inwestycje w zielone technologie i technologie cyfrowe, w innowacje i badania naukowe, w tym w gospodarkę opartą na wiedzy, w przejście na czystą energię oraz w zwiększenie efektywności energetycznej w mieszkalnictwie i innych kluczowych sektorach gospodarki są ważne dla osiągnięcia sprawiedliwego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, pomocy w tworzeniu miejsc pracy i osiągnięcia neutralności klimatycznej UE do 2050 r.
- (8) W związku z kryzysem związanym z COVID-19 konieczne jest wzmocnienie obecnych ram udzielania wsparcia państwom członkowskim i zapewnienie im bezpośredniego wsparcia finansowego za pomocą innowacyjnego narzędzia. W tym celu należy ustanowić Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (zwany dalej „Instrumentem”), aby zapewnić skuteczne i znaczące wsparcie finansowe na rzecz szybszej realizacji zrównoważonych reform i związanych z nimi inwestycji publicznych w państwach członkowskich. Instrument powinien być specjalnym narzędziem mającym za zadanie wyeliminowanie negatywnych skutków i konsekwencji kryzysu związanego z COVID-19 w Unii. Powinien on mieć kompleksowy charakter i wykorzystywać doświadczenia zebrane przez Komisję i państwa członkowskie podczas korzystania z innych instrumentów i programów. Możliwe byłoby również stworzenie zachęt dla inwestycji prywatnych za pośrednictwem programów inwestycji publicznych, w tym instrumentów finansowych, dotacji i innych instrumentów, pod warunkiem przestrzegania zasad pomocy państwa.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

- (9) Reformy i inwestycje w ramach Instrumentu powinny pomóc zwiększyć odporność Unii i zmniejszyć jej zależność dzięki dywersyfikacji kluczowych łańcuchów dostaw, wzmacniając tym samym jej strategiczną niezależność i otwartą gospodarkę. Reformy i inwestycje w ramach Instrumentu powinny również generować europejską wartość dodaną.
- (10) Należy dokonać odbudowy i zwiększyć odporność Unii i jej państw członkowskich poprzez wspieranie działań w obszarach polityki o znaczeniu europejskim, podzielonych na sześć filarów (zwanymi dalej „sześcioma filarami”), a mianowicie: zielona transformacja; transformacja cyfrowa; inteligentny, zrównoważony wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, w tym spójność gospodarcza, miejsca pracy, produktywność, konkurencyjność, badania naukowe, rozwój i innowacje, a także dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny z silnymi małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP); spójność społeczna i terytorialna; opieka zdrowotna oraz odporność gospodarcza, społeczna i instytucjonalna, w celu między innymi zwiększenia gotowości na sytuacje kryzysowe i zdolności reagowania kryzysowego; oraz polityki na rzecz następnego pokolenia, dzieci i młodzieży, takie jak edukacja i umiejętności.
- (11) Zielona transformacja powinna być wspierana przez reformy i inwestycje w zielone technologie i zdolności, w tym w różnorodność biologiczną, efektywność energetyczną, renowację budynków i gospodarkę o obiegu zamkniętym, przyczyniając się tym samym do realizacji unijnych celów klimatycznych, wspieranie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, tworzenie miejsc pracy i ochronę bezpieczeństwa energetycznego.
- (12) Reformy i inwestycje w technologie cyfrowe, infrastrukturę i procesy poprawią konkurencyjność Unii na poziomie światowym i przyczynią się do zwiększenia jej odporności i innowacyjności, a także zmniejszą jej uzależnienie poprzez dywersyfikację kluczowych łańcuchów dostaw. Reformy i inwestycje powinny w szczególności wspierać cyfryzację usług, rozwój infrastruktury cyfrowej i infrastruktury danych, klastrów i centrów innowacji cyfrowych oraz otwarte rozwiązania cyfrowe. Transformacja cyfrowa powinna również zachęcać do cyfryzacji małych i średnich przedsiębiorstw. Inwestycje w technologie cyfrowe powinny być zgodne z zasadami interoperacyjności, efektywności energetycznej i ochrony danych osobowych, umożliwiać udział MŚP i przedsiębiorstw typu start-up oraz promować wykorzystanie rozwiązań opartych na otwartych źródłach.
- (13) Reformy i inwestycje w inteligentny, zrównoważony wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, w tym spójność gospodarczą, miejsca pracy, produktywność, konkurencyjność, badania naukowe, rozwój i innowacje, oraz dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny z silnymi MŚP powinny mieć na celu zwiększenie potencjału wzrostu gospodarczego i umożliwienie trwałego ożywienia gospodarki Unii. Reformy i inwestycje powinny również promować przedsiębiorczość, gospodarkę społeczną, rozwój zrównoważonej infrastruktury i transportu oraz industrializację i reindustrializację, a także złagodzić wpływ kryzysu związanego z COVID-19 na gospodarkę.
- (14) Reformy i inwestycje w spójność społeczną i terytorialną powinny również przyczynić się do walki z ubóstwem i do rozwiązania problemu bezrobocia w celu ożywienia gospodarek państw członkowskich bez pozostawiania nikogo w tyle. Te reformy i inwestycje powinny prowadzić do tworzenia stabilnych miejsc pracy wysokiej jakości, włączenia i integracji grup obywateli znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, a także umożliwić wzmocnienie infrastruktury socjalnej, usług społecznych i dialogu społecznego oraz ochrony socjalnej i systemów opieki społecznej.
- (15) Kryzys związany z COVID-19 uwypuklił również znaczenie reform i inwestycji w opiekę zdrowotną, a także odporność gospodarczą, społeczną i instytucjonalną, których celem jest między innymi zwiększenie gotowości na sytuacje kryzysowe i zdolności reagowania kryzysowego, w szczególności poprzez poprawę ciągłości działania przedsiębiorstw i sektora usług publicznych, a także poprawę dostępności i zdolności systemów opieki zdrowotnej, poprawę skuteczności administracji publicznej i systemów krajowych, w tym zmniejszenie obciążeń administracyjnych, poprawę skuteczności systemów sądowych, a także poprawę nadzoru w zakresie zapobiegania oszustwom i przeciwdziałania praniu pieniędzy.
- (16) Reformy i inwestycje w następnego pokolenia, dzieci i młodzież mają zasadnicze znaczenie dla promowania edukacji i umiejętności, w tym umiejętności cyfrowych, podnoszenia umiejętności, przekwalifikowywania się i zmiany kwalifikacji ludności aktywnej zawodowo, programów integracji osób bezrobotnych, polityki inwestowania w dostęp i możliwości dla dzieci i młodzieży w dziedzinie edukacji, zdrowia, żywienia, zatrudnienia i mieszkalnictwa oraz polityk skutecznie przeciwdziałających powstawaniu luki pokoleniowej zgodnie z celami gwarancji dla dzieci i gwarancji dla młodzieży. Działania te powinny zapewnić, aby kryzys związany z COVID-19 nie miał trwałego wpływu na kolejne pokolenie Europejczyków oraz aby luka pokoleniowa nie pogłębiła się jeszcze bardziej.

- (17) Obecnie żaden instrument nie przewiduje bezpośredniego wsparcia finansowego powiązanego z osiągnięciem rezultatów i realizacją reform i inwestycji publicznych państw członkowskich w odpowiedzi na wyzwania wskazane w ramach europejskiego semestru, w tym Europejskiego filaru praw socjalnych i celów zrównoważonego rozwoju NZ, oraz mającego na celu wywarcie długotrwałego wpływu na produktywność i odporność gospodarczą, społeczną i instytucjonalną gospodarek państw członkowskich.
- (18) Rodzaje finansowania oraz metody wykonania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu należy wybierać w zależności od ich potencjału osiągnięcia celów szczegółowych działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne oraz przewidywane ryzyko nieprzebrzegania przepisów. Bezzwrotne wsparcie finansowe w ramach Instrumentu powinno mieć formę wkładu Unii *sui generis*, który byłby ustalany na podstawie maksymalnego wkładu finansowego obliczanego dla każdego państwa członkowskiego i z uwzględnieniem szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności, i który powinien być wypłacany na podstawie osiągnięcia rezultatów poprzez odniesienie do kamieni milowych i wartości docelowych określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności. Wkład ten powinien być zatem ustalany zgodnie z przepisami sektorowymi przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, na podstawie przepisów w sprawie uproszczenia dotyczących finansowania niepowiązanego z kosztami ustanowionych w art. 125 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁶⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”). W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić – z zastrzeżeniem ogólnych zasad dotyczących zarządzania budżetem na podstawie rozporządzenia finansowego – szczególowe zasady i procedurę dotyczące alokacji, wdrażania i kontroli bezzwrotnego wsparcia finansowego na mocy niniejszego rozporządzenia. Finansowanie niepowiązane z kosztami powinno mieć zastosowanie na poziomie płatności dokonywanych przez Komisję na rzecz państw członkowskich jako beneficjentów, niezależnie od formy zwrotu wkładu finansowego dokonywanego przez państwa członkowskie na rzecz odbiorców końcowych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania wszystkich form wkładów finansowych, w tym uproszczonych metod rozliczania kosztów. Bez uszczerbku dla prawa Komisji do podjęcia działań w przypadku nadużyć finansowych, korupcji, konfliktów interesów lub podwójnego finansowania w ramach Instrumentu lub innych programów unijnych, płatności nie powinny podlegać kontrolom kosztów faktycznie poniesionych przez beneficjenta.
- (19) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/2094 ⁽⁷⁾ oraz w granicach przydzielonych zasobów należy wdrożyć w ramach Instrumentu działania w zakresie odbudowy i odporności w celu zaradzenia bezprecedensowym skutkom kryzysu związanego z COVID-19. Takie dodatkowe zasoby powinny być wykorzystywane w sposób zapewniający przestrzeganie terminów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2020/2094.
- (20) Instrument powinien wspierać projekty, które są zgodne z zasadą dodatkowości finansowania unijnego. Poza należyte uzasadnionymi przypadkami Instrument nie powinien zastępować powtarzających się wydatków krajowych.
- (21) Zagwarantowanie wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa i zaufania do technologii jest warunkiem wstępnym udanej transformacji cyfrowej w Unii. Rada Europejska zaapelowała, w swoich konkluzjach z dnia 1 i 2 października 2020 r., do Unii i jej państw członkowskich o pełne wykorzystanie przyjętego w dniu 29 stycznia 2020 r. zestawu narzędzi na potrzeby cyberbezpieczeństwa sieci 5G, a w szczególności o stosowanie odpowiednich ograniczeń wobec dostawców wysokiego ryzyka w odniesieniu do kluczowych aktywów określonych jako krytyczne i wrażliwe w unijnych skoordynowanych ocenach ryzyka. Rada Europejska podkreśliła, że potencjalni dostawcy 5G muszą być poddawani ocenie opartej na wspólnych obiektywnych kryteriach.
- (22) W celu wspierania synergii między Instrumentem, Programem InvestEU ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym Program InvestEU i zmieniającym rozporządzenie (UE) 2015/1017 (zwanym dalej „rozporządzeniem InvestEU”) i Instrumentem Wsparcia Technicznego ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 ⁽⁸⁾ plany odbudowy i zwiększania odporności mogą obejmować, w ramach określonego pułapu, wkłady na rzecz modułów państw członkowskich w ramach Programu InvestEU i Instrumentu Wsparcia Technicznego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 23).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego (Patrz strona 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (23) Odzwierciedlając fakt, że Europejski Zielony Ład jest strategią Europy na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i znaczenie przeciwdziałania zmianom klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju NZ, Instrument ma przyczynić się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i zrównoważenia środowiskowego oraz do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego poziom wydatków na realizację celów klimatycznych w budżecie Unii ma osiągnąć 30 %. W tym celu działania wspierane w ramach Instrumentu i ujęte w planach odbudowy i zwiększania odporności poszczególnych państw członkowskich powinny przyczyniać się do zielonej transformacji, w tym do bioróżnorodności, lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom i powinny odpowiadać kwocie co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o metodykę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Metodyka ta powinna być stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do dziedzin interwencji wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Jeżeli dane państwo członkowskie i Komisja tak uzgodnią, powinno być możliwe zwiększenie współczynników wsparcia celów klimatycznych do 40 % lub 100 % w przypadku poszczególnych inwestycji, zgodnie z wyjaśnieniami w planie odbudowy i zwiększania odporności, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na realizację celów klimatycznych. W tym celu powinno być możliwe zwiększenie współczynników wsparcia celów klimatycznych do całkowitej kwoty 3 % alokacji w planie odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje. Instrument powinien wspierać działania, które są w pełni zgodne z unijnymi normami i priorytetami w zakresie klimatu i środowiska i zasadą „nie czyn poważnych szkód” w rozumieniu art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 (*) (zwaną dalej zasadą „nie czyn poważnych szkód”).
- (24) Biorąc pod uwagę znaczenie przeciwdziałania dramatycznej utracie różnorodności biologicznej, niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do włączenia działań na rzecz różnorodności biologicznej do głównego nurtu polityk Unii.
- (25) Państwa członkowskie powinny zapewnić zgodność działań ujętych w ich planach odbudowy i zwiększania odporności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852. Komisja powinna w tym celu przedstawić wytyczne techniczne. Wejście w życie aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) 2020/852, nie powinno mieć wpływu na te wytyczne.
- (26) Działania wspierane w ramach Instrumentu i ujęte w planach odbudowy i zwiększania odporności poszczególnych państw członkowskich powinny również stanowić kwotę odpowiadającą co najmniej 20 % alokacji w planie odbudowy i zwiększania odporności w odniesieniu do wydatków na cyfryzację. W tym celu państwa członkowskie powinny obliczyć współczynnik wsparcia celów cyfrowych w oparciu o metodykę odzwierciedlającą stopień, w jakim wsparcie w ramach Instrumentu przyczynia się do realizacji celów cyfrowych. Współczynniki dotyczące poszczególnych działań powinny być ustalane w oparciu o obszary interwencji określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Metodyka ta powinna być stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszaru interwencji. Jeżeli dane państwo członkowskie i Komisja tak uzgodnią, powinno być możliwe zwiększenie tych współczynników do 40 % lub 100 % w przypadku poszczególnych inwestycji, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które zwiększają wpływ działań na cele cyfrowe.
- (27) W celu określenia wkładu odpowiednich działań realizowanych w ramach planów odbudowy i zwiększania odporności w realizację celów klimatycznych i cyfrowych, powinno być możliwe uwzględnienie takich działań w ramach obydwu celów zgodnie z ich odpowiednimi metodykami.
- (28) Kobiety zostały w szczególnie sposób dotknięte kryzysem związanym z COVID-19, gdyż stanowią one większość pracowników opieki zdrowotnej w Unii i godzą nieodpłatne obowiązki opiekuńcze z obowiązkami zawodowymi. Sytuacja ta jest szczególnie trudna dla rodziców samotnie wychowujących dzieci, z których 85 % to kobiety. W całym okresie przygotowywania i realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności przedkładanych na podstawie niniejszego rozporządzenia należy brać pod uwagę i promować równość płci i równe szanse dla wszystkich oraz uwzględniać te cele w głównym nurcie działań. Inwestycje w solidną infrastrukturę opieki mają również kluczowe znaczenie dla zapewnienia równości płci i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet w celu budowania odpornych społeczeństw, przeciwdziałania niepewnym warunkom w sektorach zdominowanych przez kobiety, pobudzenia tworzenia miejsc pracy oraz zapobiegania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu oraz wywierania pozytywnego wpływu na produkt krajowy brutto (PKB), gdyż umożliwiają one większej liczbie kobiet wykonywanie odpłatnej pracy.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

- (29) Należy ustanowić mechanizm zapewniający powiązanie między Instrumentem a należyтым zarządzaniem gospodarczym, umożliwiając Komisji zwrócić się do Rady wnioskiem w sprawie zawieszenia całości lub części zobowiązań lub płatności w ramach Instrumentu. Zobowiązanie Komisji do zaproponowania zawieszenia powinno zostać zawieszane w chwili uruchomienia tzw. ogólnej klauzuli wyjścia w ramach paktu stabilności i wzrostu i przez cały czas jej działania. Aby zapewnić jednolite wdrażanie i zważywszy na znaczenie skutków finansowych wymaganych środków, należy powierzyć uprawnienia wykonawcze Radzie, która powinna działać na podstawie wniosku Komisji. Aby ułatwić przyjmowanie decyzji, które są wymagane w celu zapewnienia skutecznych działań w kontekście ram zarządzania gospodarczego, do zawieszenia zobowiązań należy stosować głosowanie odrwóconą kwalifikowaną większością głosów. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego powinna mieć możliwość zaproszenia Komisji do dyskusji na temat zastosowania tego mechanizmu w ramach zorganizowanego dialogu, aby umożliwić Parlamentowi Europejskiemu wyrażenie swoich poglądów. Aby Komisja mogła należycie uwzględnić opinię wyrażoną przez Parlament Europejski, taki zorganizowany dialog powinien się odbyć w ciągu czterech tygodni od poinformowania Parlamentu Europejskiego przez Komisję o zastosowaniu tego mechanizmu.
- (30) Celem szczegółowym Instrumentu powinno być zapewnienie wsparcia finansowego z myślą o osiągnięciu kamieni milowych i wartości docelowych reform i inwestycji określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności. Cel ten należy realizować w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.
- (31) Do dnia 31 lipca 2022 r. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z przeglądu wdrażania Instrumentu. W tym celu Komisja powinna uwzględnić wspólne wskaźniki oraz tabelę wyników w zakresie odbudowy i odporności określoną w niniejszym rozporządzeniu, a także inne dostępne istotne informacje. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie głównych ustaleń jej sprawozdania z przeglądu w kontekście dialogu w sprawie odbudowy i zwiększania odporności prowadzonego na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (32) Aby plany odbudowy i zwiększania odporności mogły przyczynić się do realizacji celów Instrumentu, powinny one obejmować działania służące realizacji reform i projektów inwestycji publicznych w formie spójnego pakietu. Działania rozpoczęte od dnia 1 lutego 2020 r. powinny być kwalifikowalne. Plany odbudowy i zwiększania odporności powinny być spójne z odpowiednimi wyzwaniami i priorytetami szczególnymi dla danego kraju wskazanymi w ramach europejskiego semestru, jak również z wyzwaniami i priorytetami wskazanymi w najbardziej aktualnym zaleceniu Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, skierowanym do państw członkowskich, których walutą jest euro. Plany odbudowy i zwiększania odporności powinny być również spójne z krajowymi programami reform, krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, planami w dziedzinie sprawiedliwej transformacji, planem wdrażania gwarancji dla młodzieży, umowami partnerstwa i programami operacyjnymi przyjętymi w ramach funduszy unijnych. Aby pobudzić działania, które wchodzą w zakres priorytetów Europejskiego Zielonego Ładu i Europejskiej agendy cyfrowej, plany odbudowy i zwiększania odporności powinny również określać działania, które są istotne z punktu widzenia zielonej transformacji i transformacji cyfrowej. Takie działania powinny umożliwiać szybkie osiągnięcie celów, założeń i wkładów określonych w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach. Wszystkie wspierane działania powinny być realizowane z pełnym poszanowaniem unijnych norm i priorytetów w zakresie klimatu i środowiska. Plany odbudowy i zwiększania odporności powinny również być zgodne z zasadami horyzontalnymi Instrumentu.
- (33) Plany odbudowy i zwiększania odporności nie powinny naruszać prawa do zawierania lub wykonywania układów zbiorowych ani prawa do podejmowania działań zbiorowych zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz przepisami i praktykami krajowymi i unijnymi.
- (34) Władze regionalne i lokalne mogą być ważnymi partnerami w realizacji reform i inwestycji. W tym względzie powinny one być odpowiednio konsultowane i zaangażowane, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi.

- (35) Jeżeli państwo członkowskie jest zwolnione z monitorowania i oceny w ramach europejskiego semestru na podstawie art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 472/2013⁽¹⁰⁾ lub podlega nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002⁽¹¹⁾, powinno być możliwe stosowanie niniejszego rozporządzenia do takiego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyzwań i priorytetów określonych w tych rozporządzeniach.
- (36) Aby mieć wpływ na przygotowanie i realizację przez państwa członkowskie planów odbudowy i zwiększania odporności, Rada powinna mieć możliwość poddania dyskusji w ramach europejskiego semestru stanu odbudowy, odporności i zdolności dostosowawczych w Unii. Dyskusja ta powinna opierać się na strategicznych i analitycznych informacjach dostępnych dla Komisji w ramach europejskiego semestru oraz, w miarę dostępności, na informacjach o realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności w poprzednich latach.
- (37) Aby zapewnić znaczący wkład finansowy współmierny do rzeczywistych potrzeb państw członkowskich konieczny do podjęcia i realizacji reform i inwestycji ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności, należy określić maksymalny wkład finansowy dostępny dla państw członkowskich w ramach Instrumentu w postaci bezzwrotnego wsparcia finansowego. 70 % kwoty maksymalnego wkładu finansowego powinno być obliczane na podstawie liczby ludności, odwrotności PKB na mieszkańca i względnej stopy bezrobocia poszczególnych państw członkowskich. 30 % maksymalnego wkładu finansowego powinno być obliczane na podstawie liczby ludności, odwrotności PKB na mieszkańca oraz, w równej proporcji, zmiany realnego PKB w 2020 r. i zagregowanej zmiany realnego PKB w okresie 2020–2021 w oparciu o prognozy Komisji z jesieni 2020 r. w odniesieniu do danych niedostępnych w momencie dokonywania obliczenia, przy czym do dnia 30 czerwca 2022 r. należy przeprowadzić aktualizację z wykorzystaniem rzeczywistych wyników.
- (38) Konieczne jest określenie procedury dotyczącej składania planów odbudowy i zwiększania odporności przez państwa członkowskie oraz ich treści. Państwa członkowskie powinny formalnie przedłożyć swoje plany odbudowy i zwiększania odporności, co do zasady, do dnia 30 kwietnia i mogą to uczynić w postaci jednego zintegrowanego dokumentu wraz z ich krajowym programem reform. Aby zapewnić szybkie wdrożenie Instrumentu, państwa członkowskie powinny być w stanie przedłożyć projekt planu odbudowy i zwiększania odporności od dnia 15 października poprzedniego roku.
- (39) W celu zapewnienia odpowiedzialności krajowej i skoncentrowania środków na istotnych reformach i inwestycjach państwa członkowskie, które chcą otrzymać wsparcie, powinny przedłożyć Komisji plan odbudowy i zwiększania odporności, który będzie należycie umotywowany i uzasadniony. W tym planie należy szczegółowo określić, w jaki sposób, przy uwzględnieniu ujętych w nim działań, stanowi on kompleksową i odpowiednio wyważoną reakcję na sytuację gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego, przyczyniając się tym samym odpowiednio do realizacji sześciu filarów, z uwzględnieniem szczególnych wyzwań dotyczących danego państwa członkowskiego. Plan odbudowy i zwiększania odporności powinien określać szczegółowy zestaw środków służących do jego monitorowania i realizacji, w tym wartości docelowych i kamieni milowych oraz szacunkowych kosztów, a także oczekiwany wpływ planu odbudowy i zwiększania odporności na potencjał wzrostu gospodarczego, tworzenie miejsc pracy oraz odporność gospodarczą, społeczną i instytucjonalną, w tym przez promowanie polityki na rzecz dzieci i młodzieży, oraz na łagodzenie gospodarczych i społecznych skutków kryzysu związanego z COVID-19 i przyczynianie się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych, a przez to do wzmocnienia spójności i konwergencji gospodarczej, społecznej i terytorialnej w Unii. Powinien on także ujmować działania dotyczące zielonej transformacji, co obejmuje również różnorodność ekologiczną, oraz transformacji cyfrowej. Powinien on także zawierać wyjaśnienie, w jaki sposób przyczynia się on do skutecznego odniesienia się do odpowiednich wyzwań i priorytetów szczególnych dla danego kraju wskazanych w ramach europejskiego semestru, w tym w zakresie aspektów fiskalnych i zaleceń wydanych na podstawie art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011⁽¹²⁾. Plan odbudowy i zwiększania odporności powinien również zawierać wyjaśnienie, w jaki sposób zapewnia on, aby żadne z działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych ujętych w tym planie nie czyniło poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 (zasada „nie czyni poważnych szkód”). Plan odbudowy i zwiększania odporności powinien określać spodziewany wkład w równouprawieniu płci i równe szanse dla wszystkich, a także zawierać podsumowanie procesu konsultacji przeprowadzonych z odpowiednimi krajowymi zainteresowanymi stronami.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

Plan odbudowy i zwiększania odporności powinien zawierać wyjaśnienie planów, systemów i konkretnych działań państw członkowskich mających na celu zapobieganie konfliktom interesów, korupcji i nadużyciom finansowym, a także ich wykrywanie i eliminowanie oraz unikanie podwójnego finansowania w ramach Instrumentu i innych programów unijnych. Plan odbudowy i zwiększania odporności może również obejmować projekty transgraniczne lub dotyczące wielu krajów. W trakcie całego procesu należy dążyć do ścisłej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi i ją realizować.

- (40) Wdrażanie Instrumentu powinno odbywać się zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansowego, obejmującą skuteczne zapobieganie nadużyciom finansowym, w tym oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania, korupcji i konfliktom interesów, oraz ich ściganie.
- (41) Komisja powinna ocenić plan odbudowy i zwiększania odporności zaproponowany przez każde z państw członkowskich oraz działać w ścisłej współpracy z danym państwem członkowskim. Komisja powinna w pełni uznawać odpowiedzialność krajową za ten plan i w związku z tym powinna wziąć pod uwagę uzasadnienie i elementy przedstawione przez dane państwo członkowskie. Komisja powinna ocenić adekwatność, skuteczność, wydajność i spójność planu odbudowy i zwiększania odporności zaproponowanego przez państwo członkowskie w oparciu o wykaz kryteriów określony w niniejszym rozporządzeniu. Komisja powinna oceniać zaproponowane plany odbudowy i zwiększania odporności i – w stosownych przypadkach – ich aktualizacje w terminie dwóch miesięcy od formalnego przedłożenia planów odbudowy i zwiększania odporności. Dane państwo członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość uzgodnienia w razie potrzeby przedłużenia terminu o rozsądny okres.
- (42) W załączniku do niniejszego rozporządzenia należy określić odpowiednie wytyczne, aby służyły Komisji jako podstawa do przejrzystej i sprawiedliwej oceny planów odbudowy i zwiększania odporności oraz do określenia wkładu finansowego, zgodnie z celami i innymi odpowiednimi wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W celu zapewnienia przejrzystości i efektywności należy ustanowić system ocen ratingowych na potrzeby oceny propozycji planów odbudowy i zwiększania odporności. Kryteria dotyczące zaleceń dla poszczególnych krajów, wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz odporności gospodarczej, społecznej i instytucjonalnej oraz przyczyniania się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych powinny być najwyżej punktowane w ramach oceny. Faktyczny wkład w zieloną transformację i transformację cyfrową również powinien być jednym z zasadniczych warunków uzyskania pozytywnej oceny.
- (43) Aby zwiększyć jakość przygotowywanych planów odbudowy i zwiększania odporności i pomóc Komisji w ocenie tych planów przedkładanych przez państwa członkowskie oraz w ocenie stopnia ich realizacji, należy ustanowić przepisy dotyczące korzystania z doradztwa eksperckiego oraz, na wniosek danego państwa członkowskiego, doradztwa wzajemnego i wsparcia technicznego. Państwa członkowskie mogą również zwrócić się o wsparcie w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego. Państwa członkowskie powinny być zachęcane do wspierania synergii z planami odbudowy i zwiększania odporności innych państw członkowskich.
- (44) W celu uproszczenia wkład finansowy powinien być obliczany na podstawie prostych kryteriów. Wkład finansowy powinien zostać określony na podstawie szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności zaproponowanego przez dane państwo członkowskie.
- (45) Rada powinna zatwierdzić ocenę planów odbudowy i zwiększania odporności w drodze decyzji wykonawczej, na podstawie wniosku Komisji, którą powinna starać się przyjąć w terminie czterech tygodni od przyjęcia tego wniosku. O ile plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria oceny, należy przydzielić danemu państwu członkowskiemu maksymalny wkład finansowy, jeżeli szacunkowe łączne koszty reformy i inwestycji ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności są równe kwocie maksymalnego wkładu finansowego lub od niej wyższe. Jeżeli natomiast takie szacunkowe łączne koszty są niższe niż maksymalny wkład finansowy, należy przydzielić danemu państwu członkowskiemu kwotę równą szacunkowym łącznym kosztom planu odbudowy i zwiększania odporności. Państwo członkowskie nie powinno otrzymać żadnego wkładu finansowego, jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności nie spełnia w zadowalający sposób kryteriów oceny. Na wniosek Komisji decyzja wykonawcza Rady powinna zostać zmieniona, aby uwzględnić zaktualizowany maksymalny wkład finansowy obliczony na podstawie rzeczywistych wyników w czerwcu 2022 r. Rada powinna przyjąć stosowną decyzję zmieniającą bez zbędnej zwłoki.

- (46) Aby zapewnić skoncentrowanie wsparcia finansowego w początkowych latach po kryzysie związanym z COVID-19 oraz zgodność z finansowaniem dostępnym w ramach Instrumentu, środki finansowe należy udostępnić do dnia 31 grudnia 2023 r. W tym celu powinno być możliwe zaciągnięcie zobowiązań prawnych do dnia 31 grudnia 2022 r. w odniesieniu do 70 % dostępnej kwoty bezzwrotnego wsparcia finansowego i między dniem 1 stycznia 2023 r. i 31 grudnia 2023 r. w odniesieniu do 30 % tej kwoty. Do dnia 31 grudnia 2021 r., na wniosek państwa członkowskiego, który ma zostać przedłożony wraz z planem odbudowy i zwiększania odporności, płatności kwoty w wysokości do 13 % wkładu finansowego oraz, w stosownych przypadkach, do 13 % pożyczki dla danego państwa członkowskiego można dokonać w formie płatności zaliczkowej, w miarę możliwości w terminie dwóch miesięcy po przyjęciu przez Komisję zobowiązań prawnych.
- (47) Powinno być możliwe udzielenie wsparcia finansowego w formie pożyczki na rzecz planu odbudowy i zwiększania odporności państwa członkowskiego, pod warunkiem zawarcia z Komisją umowy pożyczki, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku danego państwa członkowskiego. Pożyczki wspierające realizację krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności powinny być udzielane do dnia 31 grudnia 2023 r., a terminy ich wymagalności powinny odzwierciedlać bardziej długoterminowy charakter takich wydatków. Na podstawie art. 5 ust. 2 decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 ⁽¹³⁾ spłata powinna być zaplanowana w czasie, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, tak aby zapewnić stałą i przewidywalną redukcję zobowiązań. Terminy te mogą odbiegać od terminów wymagalności środków finansowych pozyskiwanych przez Unię na rynkach kapitałowych w celu sfinansowania pożyczek. W związku z tym należy przewidzieć możliwość odstępstwa od zasady określonej w art. 220 ust. 2 rozporządzenia finansowego, zgodnie z którą terminy wymagalności pomocy finansowej w formie pożyczki nie powinny być zmieniane.
- (48) Wniosek o wsparcie w formie pożyczki powinien być uzasadniony wyższymi potrzebami finansowymi związanymi z dodatkowymi reformami i inwestycjami ujętymi w planie odbudowy i zwiększania odporności, które mają znaczenie w szczególności dla zielonej transformacji i transformacji cyfrowej, i uzasadniony wyższymi kosztami planu odbudowy i zwiększania odporności niż maksymalny wkład finansowy przydzielany z bezzwrotnego wkładu. Złożenie wniosku o wsparcie w formie pożyczki powinno być możliwe wraz z przedłożeniem planu odbudowy i zwiększania odporności. W przypadku składania wniosku o wsparcie w formie pożyczki w innym terminie należy do niego dołączyć uzupełniony plan odbudowy i zwiększania odporności zawierający dodatkowe kamienie milowe i wartości docelowe. Aby zapewnić jak najszybsze wykorzystanie tych zasobów, państwa członkowskie powinny złożyć wniosek o wsparcie w formie pożyczki do dnia 31 sierpnia 2023 r. Ze względu na należyte zarządzanie finansami całkowita kwota wsparcia w formie pożyczek udzielonych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinna być ograniczona. Dodatkowo maksymalna wielkość pożyczki dla każdego państwa członkowskiego nie powinna przekraczać 6,8 % jego dochodu narodowego brutto (DNB) w 2019 r., według danych Eurostatu z datą graniczną: maj 2020 r. Zwiększenie tej maksymalnej kwoty powinno być możliwe w wyjątkowych okolicznościach pod warunkiem dostępności zasobów. Z tego samego względu powinna być możliwa wypłata pożyczki w transzach w zależności od osiągniętych wyników. Komisja powinna ocenić wniosek o wsparcie w formie pożyczki w terminie dwóch miesięcy. Działając na wniosek Komisji, Rada powinna mieć możliwość zatwierdzenia tej oceny kwalifikowaną większością głosów w drodze decyzji wykonawczej, którą Rada powinna starać się przyjąć w terminie czterech tygodni od przyjęcia tego wniosku Komisji.
- (49) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość złożenia uzasadnionego wniosku o zmianę swego planu odbudowy i zwiększania odporności w okresie realizacji, jeżeli uzasadniają to obiektywne okoliczności. W przypadku gdy Komisja uzna, że powody przedstawione przez dane państwo członkowskie uzasadniają taką zmianę, ocenia ona nowy plan odbudowy i zwiększania odporności w terminie dwóch miesięcy. Dane państwo członkowskie i Komisja powinny w razie potrzeby mieć możliwość uzgodnienia przedłużenia tego terminu o rozsądny okres. Rada powinna zatwierdzić ocenę nowego planu odbudowy i zwiększania odporności w drodze decyzji wykonawczej, na podstawie wniosku Komisji, którą powinna starać się przyjąć w terminie czterech tygodni od przyjęcia wniosku.
- (50) Instytucje Unii powinny dołożyć wszelkich starań w celu skrócenia czasu rozpatrywania wniosków, aby zapewnić sprawne i szybkie wdrożenie Instrumentu.

⁽¹³⁾ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1).

- (51) Aby zarządzanie finansowe Instrumentem było bardziej efektywne i prostsze, unijne wsparcie finansowe na rzecz planów odbudowy i zwiększania odporności powinno przyjąć formę finansowania na podstawie osiągnięcia rezultatów mierzonych poprzez odniesienie do kamieni milowych i wartości docelowych określonych w zatwierdzonych planach odbudowy i zwiększania odporności. W tym celu dodatkowe wsparcie w formie pożyczek powinno być powiązane z dodatkowymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi, oprócz tych stosowanych na potrzeby wsparcia finansowego (tj. bezzwrotnego wsparcia finansowego).
- (52) Uruchomienie środków finansowych w ramach Instrumentu jest uzależnione od osiągnięcia przez państwa członkowskie w zadowalający sposób odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych, określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności, których ocena została zatwierdzona przez Radę. Zanim Komisja przyjmie decyzję zatwierdzającą wypłatę wkładu finansowego i, w stosownych przypadkach, pożyczki, powinna zwrócić się do Komitetu Ekonomiczno-Finansowego o wydanie opinii w sprawie osiągnięcia przez państwa członkowskie w zadowalający sposób odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych, na podstawie wstępnej oceny Komisji. Aby Komisja mogła uwzględnić opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego w swojej ocenie, opinia ta powinna zostać wydana w terminie czterech tygodni od otrzymania wstępnej oceny Komisji. Podczas swoich obrad Komitet Ekonomiczno-Finansowy dąży do osiągnięcia konsensusu. Jeżeli w wyjątkowych sytuacjach co najmniej jedno państwo członkowskie uzna, że istnieją poważne odstępstwa od osiągnięcia w zadowalający sposób odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych, mogą się one zwrócić do przewodniczącego Rady Europejskiej o przekazanie tej sprawy następnej Radzie Europejskiej. Odpowiednie państwa członkowskie powinny również niezwłocznie poinformować Radę, która z kolei powinna niezwłocznie poinformować Parlament Europejski. W takich wyjątkowych okolicznościach decyzja zatwierdzająca wypłatę wkładu finansowego i, w stosownych przypadkach, pożyczki nie powinna zostać podjęta do czasu wyczerpującego omówienia tej sprawy przez następną Radę Europejską. Proces ten co do zasady nie powinien trwać dłużej niż trzy miesiące od momentu, w którym Komisja wystąpiła do Komitetu Ekonomiczno-Finansowego o wydanie opinii.
- (53) Ze względu na należyte zarządzanie finansami, przy jednoczesnym poszanowaniu opartego na wynikach charakteru Instrumentu, należy określić szczegółowe przepisy dotyczące zobowiązań budżetowych, płatności oraz zawieszania i odzyskiwania środków finansowych, a także rozwiązywania umów dotyczących wsparcia finansowego. Aby zapewnić przewidywalność, państwa członkowskie powinny mieć możliwość składania wniosków o płatność dwa razy w roku. Płatności należy dokonywać w transzach, a warunkiem ich dokonania powinna być pozytywna ocena Komisji w sprawie realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności przez dane państwo członkowskie. Państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia, by wykorzystanie środków finansowych w związku z działaniami wspieranymi przez Instrument było zgodne z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym. Powinny one w szczególności zapewnić zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i konfliktom interesów, a także ich wykrywanie i korygowanie oraz unikanie podwójnego finansowania w ramach Instrumentu i innych programów unijnych. Powinna istnieć możliwość rozwiązywania umów dotyczących wsparcia finansowego, a także zmniejszania i odzyskiwania wkładu finansowego w przypadku, gdy dane państwo członkowskie nie zrealizowało w zadowalający sposób planu odbudowy i zwiększania odporności lub w przypadku poważnych nieprawidłowości, a mianowicie nadużyć finansowych, korupcji i konfliktów interesów w związku z działaniami wspieranymi przez Instrument bądź w przypadku poważnego naruszenia zobowiązania przewidzianego w umowach dotyczących wsparcia finansowego. W miarę możliwości odzyskiwanie środków powinno być zapewnione poprzez potrącenie z zaległych płatności w ramach Instrumentu. Należy ustanowić odpowiednie procedury o charakterze kontradyktoryjnym w celu zapewnienia poszanowania prawa państw członkowskich do przedstawienia uwag w związku z decyzją Komisji dotyczącą zawieszenia i odzyskania wypłaconych kwot, a także rozwiązania umów dotyczących wsparcia finansowego. Wszystkie wypłaty wkładów finansowych na rzecz państw członkowskich powinny zostać dokonane do dnia 31 grudnia 2026 r., z wyjątkiem działań, o których mowa w art. 1 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia (EU) 2020/2094, i przypadków, gdy – pomimo zaciągnięcia zobowiązania prawnego lub przyjęcia decyzji, zgodnie z terminami określonymi w art. 3 tego rozporządzenia – konieczne jest, aby Unia mogła wywiązać się ze swoich zobowiązań wobec państw członkowskich, w tym w wyniku prawomocnego wyroku wydanego przeciwko Unii.
- (54) Komisja powinna zapewnić skuteczną ochronę interesów finansowych Unii. Choć główna odpowiedzialność za zapewnienie wdrożenia Instrumentu zgodnie z odpowiednim prawem unijnym i krajowym spoczywa na samym państwie członkowskim, należy umożliwić Komisji otrzymanie od państw członkowskich wystarczających zapewnień w tym zakresie. W tym celu przy wdrażaniu Instrumentu państwa członkowskie powinny zapewnić funkcjonowanie skutecznego i wydajnego systemu kontroli wewnętrznej oraz odzyskiwać kwoty nienależnie wypłacone lub niewłaściwie wykorzystane. W tym względzie państwa członkowskie powinny mieć możliwość polegania na swoich zwykłych krajowych systemach zarządzania budżetem. Państwa członkowskie powinny gromadzić ustandaryzo-

wane kategorie danych i informacji umożliwiających zapobieganie poważnym nieprawidłowościom, to jest nadużyciom finansowym, korupcji i konfliktom interesów w odniesieniu do działań wspieranych przez Instrument, oraz wykrywanie tych nieprawidłowości i ich korygowanie. Komisja powinna udostępnić system informacji i monitorowania, w tym jednolite narzędzie do eksploracji danych i punktowej oceny ryzyka, w celu uzyskania dostępu do tych danych i informacji oraz ich analizy z myślą o ogólnym zastosowaniu przez państwa członkowskie.

- (55) Komisja, Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), Trybunał Obrachunkowy oraz, w stosownych przypadkach, Prokuratura Europejska (EPPO) powinny mieć możliwość korzystania z systemu informacji i monitorowania w ramach swoich kompetencji i uprawnień.
- (56) Aby ułatwić realizację ustaleń państw członkowskich mających na celu unikanie podwójnego finansowania w ramach Instrumentu i innych programów unijnych, Komisja powinna udostępnić informacje na temat odbiorców środków finansowych finansowanych z budżetu Unii, zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (57) Państwom członkowskim i Komisji należy zezwolić na przetwarzanie danych osobowych jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do celów uzyskania absolutorium oraz zapewnienia audytu i kontroli wykorzystania środków finansowych w związku z działaniami służącymi realizacji reform i projektów inwestycyjnych w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności. Dane osobowe powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽¹⁴⁾ lub (UE) 2018/1725 ⁽¹⁵⁾, w zależności od tego, które z tych dwóch rozporządzeń ma zastosowanie.
- (58) W celu skutecznego monitorowania realizacji, państwa członkowskie powinny dwa razy w roku składać sprawozdania w ramach europejskiego semestru na temat postępów w realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności. Takie sprawozdania przygotowane przez państwa członkowskie powinny zostać odpowiednio odzwierciedlone w krajowych programach reform, które powinny służyć jako narzędzie sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności.
- (59) Należy zachęcać państwa członkowskie do zasięgania opinii krajowych rad ds. produktywności i niezależnych instytucji budżetowych na temat ich planów odbudowy i zwiększania odporności, w tym ewentualnej walidacji elementów ich planu odbudowy i zwiększania odporności.
- (60) Aby zapewnić przejrzystość i rozliczalność podczas wdrażania Instrumentu, Komisja powinna przekazywać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie – równocześnie i na równych warunkach, z zastrzeżeniem procedur dostępu do informacji szczególnie chronionych lub poufnych, lub, w razie potrzeby, odpowiednich ustaleń dotyczących poufności – stosowne dokumenty i informacje, takie jak plany odbudowy i zwiększania odporności lub zmiany do nich przedłożone przez państwa członkowskie, a także wnioski dotyczące decyzji wykonawczych Rady podawane do wiadomości publicznej przez Komisję.
- (61) Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może co dwa miesiące zwracać się do Komisji o omówienie w ramach dialogu w sprawie odbudowy i odporności kwestii dotyczących wdrażania Instrumentu, takich jak plany odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich, ocena Komisji; najważniejsze ustalenia ze sprawozdania z przeglądu, postępy w osiąganiu kamieni milowych i wartości docelowych, procedury związane z płatnością i zawieszeniem płatności oraz inne istotne informacje i dokumenty udostępnione przez Komisję w związku z wdrażaniem Instrumentu. Komisja powinna wziąć pod uwagę elementy wynikające z opinii wyrażonych w ramach dialogu w sprawie odbudowy i zwiększania odporności, w tym rezolucje Parlamentu Europejskiego, jeżeli zostały one przedstawione.
- (62) Aby zapewnić skuteczną i spójną alokację środków finansowych i poszanowanie zasady należytego zarządzania finansami, działania prowadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być spójne i uzupełniać się z bieżącymi programami unijnymi, przy jednoczesnym unikaniu podwójnego finansowania tego samego wydatku w ramach Instrumentu i innych programów unijnych. W szczególności Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić, na wszystkich etapach procesu, efektywną koordynację w celu zachowania zgodności, spójności, komplementarności i synergii różnych źródeł finansowania. W tym celu państwa członkowskie powinny być zobowiązane, przy przedkładaniu Komisji swoich planów odbudowy i zwiększania odporności, do przedstawienia stosownych informacji na temat istniejącego lub planowanego finansowania unijnego. Wsparcie finansowe w ramach Instrumentu powinno mieć charakter dodatkowy w stosunku do wsparcia udzielanego z innych programów i instrumentów unijnych, w tym Programu InvestEU. Reformy i projekty inwestycyjne finansowane w ramach Instrumentu powinny móc otrzymywać finansowanie również z innych programów i instrumentów unijnych, pod warunkiem że takie wsparcie nie pokrywa tych samych kosztów.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (63) Komisja powinna monitorować wdrażanie Instrumentu i mierzyć postępy w osiąganiu celów określonych w niniejszym rozporządzeniu w sposób ukierunkowany i proporcjonalny. Monitorując wdrażanie Instrumentu, Komisja powinna zapewnić wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji działań i ich rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych należy nałożyć proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości. W drodze aktów delegowanych Komisja powinna określić wspólne wskaźniki, które należy stosować na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów oraz do celów monitorowania i oceny Instrumentu, a także określić metodykę sprawozdawczości w zakresie wydatków socjalnych, w tym wydatków na dzieci i młodzież, w ramach Instrumentu.
- (64) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⁽¹⁶⁾ niniejszy Instrument powinien być oceniany na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków Instrumentu w praktyce.
- (65) W drodze aktu delegowanego należy ustanowić specjalną tabelę wyników, aby przedstawić postępy w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich w każdym z sześciu filarów oraz postępy poczynione w zakresie realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności w odniesieniu do wspólnych wskaźników Instrumentu. Tabela wyników powinna zacząć funkcjonować do grudnia 2021 r. i powinna być aktualizowana przez Komisję dwa razy w roku.
- (66) W celu zapewnienia odpowiedniej sprawozdawczości na temat wyników i monitorowania wdrażania Instrumentu, w tym w zakresie wydatków socjalnych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do specjalnej tabeli wyników zawierającej informacje na temat postępów we wdrażaniu i wspólnych wskaźników, które mają być stosowane, a także metodyki sprawozdawczości w zakresie wydatków socjalnych, w tym wydatków na dzieci i młodzież. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (67) Komisja powinna przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wdrażania Instrumentu. Sprawozdanie to powinno zawierać informacje na temat postępów poczynionych przez państwa członkowskie w realizacji zatwierdzonych planów odbudowy i zwiększania odporności. Powinno ono również zawierać informacje na temat realizacji kamieni milowych i wartości docelowych, płatności i zawieszenia płatności, a także przyczyniania się Instrumentu do realizacji celów klimatycznych i cyfrowych, wspólnych wskaźników i wydatków finansowanych w ramach sześciu filarów.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (68) Należy przeprowadzić niezależną ocenę pod kątem osiągnięcia celów Instrumentu, skuteczności wykorzystania zasobów przewidzianych w jego ramach i jego wartości dodanej. W stosownych przypadkach ocenie tej powinien towarzyszyć wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia. Ponadto w niezależnej ocenie ex post należy uwzględnić długofalowe skutki Instrumentu.
- (69) Ocena planów odbudowy i zwiększania odporności, które mają zostać zrealizowane przez państwa członkowskie, oraz odpowiednie wsparcie finansowe powinny zostać przyjęte przez Radę w drodze decyzji wykonawczej, na wniosek Komisji. W tym celu oraz w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Radzie uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia wykonawcze odnoszące się do płatności wsparcia finansowego po osiągnięciu odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych powinny być powierzone Komisji i przez nią wykonywane zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁷⁾. Uwzględniając ewentualną potrzebę szybkiej płatności wsparcia finansowego w ramach Instrumentu, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) nr 182/2011, przewodniczący komitetu w rozumieniu tego rozporządzenia powinien – w przypadku projektów aktów wykonawczych – rozważyć możliwość skrócenia terminu na zwołanie komitetu oraz terminu na wydanie przez komitet opinii.
- (70) Po przyjęciu decyzji wykonawczej dane państwo członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość uzgodnienia niektórych ustaleń operacyjnych o charakterze technicznym, określających szczegółowo aspekty realizacji w odniesieniu do terminów, wskaźników dotyczących kamieni milowych i wartości docelowych oraz dostępu do leżących u ich podstaw danych. W celu zapewnienia, aby takie ustalenia operacyjne pozostały użyteczne w aktualnie panujących okolicznościach w trakcie realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, należy umożliwić zmianę elementów ustaleń operacyjnych za obopólną zgodą.
- (71) Do niniejszego rozporządzenia stosuje się horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem finansowym, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród, wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują także ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (72) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁸⁾ i rozporządzeniami Rady (Euratom, WE) nr 2988/95⁽¹⁹⁾, (WE, Euratom) nr 2185/96⁽²⁰⁾ i (UE) 2017/1939⁽²¹⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i konfliktom interesów, ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 i rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013, OLAF jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja, konflikty interesów lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie nadużyć finansowych, korupcji, konfliktu interesów i innych przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽²²⁾.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽²²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO, niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (73) Komisja powinna mieć możliwość prowadzenia działań komunikacyjnych w celu zapewnienia widoczności finansowania unijnego i, w razie potrzeby, zapewniania, aby za pośrednictwem oświadczenia o źródłach finansowania informowano o wsparciu udzielonym w ramach Instrumentu i potwierdzano takie wsparcie.
- (74) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (75) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE I FINANSOWANIE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (zwany dalej „Instrumentem”).

Określa ono cele Instrumentu, jego finansowanie, formy finansowania unijnego w jego ramach oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „fundusze unijne” oznaczają fundusze objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także zasady finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021-2027”);
- 2) „wkład finansowy” oznacza bezzwrotne wsparcie finansowe w ramach Instrumentu, dostępne u do przydzielenia lub przydzielone państwu członkowskiemu;
- 3) „europejski semestr” oznacza proces określony w art. 2-a rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 ⁽²³⁾;

⁽²³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1).

- 4) „kamienie milowe i wartości docelowe” oznaczają mierniki postępów w realizacji reformy lub inwestycji, przy czym kamienie milowe mają charakter jakościowy, a wartości docelowe – ilościowy;
- 5) „odporność” oznacza zdolność do stawienia czoła wstrząsom gospodarczym, społecznym i środowiskowym lub utrzymującym się zmianom strukturalnym w sposób sprawiedliwy, zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu; oraz
- 6) „nie czyni poważnych szkód” oznacza niewspieranie ani nieprowadzenie działalności gospodarczej, która czyni poważne szkody dla któregośkolwiek z celów środowiskowych, w stosownych przypadkach, w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852.

Artykuł 3

Zakres stosowania

Zakres stosowania Instrumentu odnosi się do obszarów polityki o znaczeniu europejskim, podzielonych na sześć filarów:

- a) zielona transformacja;
- b) transformacja cyfrowa;
- c) inteligentny, zrównoważony wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, w tym spójność gospodarcza, miejsca pracy, produktywność, konkurencyjność, badania naukowe, rozwój i innowacje, a także dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny z silnymi MŚP;
- d) spójność społeczna i terytorialna;
- e) opieka zdrowotna oraz odporność gospodarcza, społeczna i instytucjonalna, w celu między innymi zwiększenia gotowości na sytuacje kryzysowe i zdolności reagowania kryzysowego; oraz
- f) polityki na rzecz następnego pokolenia, dzieci i młodzieży, takie jak edukacja i umiejętności.

Artykuł 4

Cele ogólne i szczegółowe

1. W zgodzie z sześcioma filarami, o których mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia, spójnością i synergią, jaką generują, a także w kontekście kryzysu związanego z COVID-19, celem ogólnym Instrumentu jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez zwiększanie odporności, gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych, zdolności dostosowawczych i potencjału wzrostu gospodarczego państw członkowskich, łagodzenie społecznych i gospodarczych skutków tego kryzysu, w szczególności dla kobiet, przyczynianie się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wspieranie zielonej transformacji, przyczynianie się do osiągnięcia celów Unii na rok 2030 w zakresie klimatu określonych w art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999, zapewnianie zgodności z celem polegającym na osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r. oraz transformacji cyfrowej, tym samym przyczyniając się do pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej, odbudowując i promując zrównoważony wzrost gospodarczy oraz integrację gospodarek Unii, promując tworzenie miejsc pracy wysokiej jakości oraz przyczyniając się do strategicznej autonomii Unii i otwartej gospodarki oraz generowania europejskiej wartości dodanej.

2. Aby osiągnąć ten cel ogólny, celem szczegółowym Instrumentu jest zapewnienie wsparcia finansowego państwom członkowskim z myślą o osiągnięciu kamieni milowych i wartości docelowych reform i inwestycji określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności. Ten cel szczegółowy jest realizowany w ścisłej i przejrzystej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 5

Zasady horyzontalne

1. Wsparcie w ramach Instrumentu nie zastępuje, poza należycie uzasadnionymi przypadkami, powtarzających się krajowych wydatków budżetowych i jest zgodne z zasadą dodatkowości finansowania unijnego, o której mowa w art. 9.
2. Przy pomocy Instrumentu wspierane są wyłącznie działania zgodne z zasadą „nie czyni poważnych szkód”.

Artykuł 6

Zasoby z Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy

1. Działania, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (EU) 2020/2094, są realizowane w ramach Instrumentu:
 - a) z wykorzystaniem kwoty nieprzekraczającej 312 500 000 000 EUR, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (EU) 2020/2094, w cenach z 2018 r., dostępnej w odniesieniu do bezzwrotnego wsparcia finansowego, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 4 i 7 rozporządzenia (EU) 2020/2094.

Jak określono w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EU) 2020/2094, kwoty te stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel na potrzeby art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego;

- b) z wykorzystaniem kwoty nieprzekraczającej 360 000 000 000 EUR, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EU) 2020/2094, w cenach z 2018 r., dostępnej w odniesieniu do wsparcia w formie pożyczki dla państwa członkowskiego zgodnie z art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 5 rozporządzenia (EU) 2020/2094.

2. Z kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a), można również pokrywać wydatki związane z działaniami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i ewaluacji, niezbędnymi do zarządzania Instrumentem i osiągnięcia jego celów, w szczególności wydatki na opracowania, spotkania z ekspertami, konsultacje z zainteresowanymi stronami, działalność informacyjną i komunikacyjną, w tym na sprzyjające włączeniu społecznemu działania informacyjne i komunikację instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim są one związane z celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z sieciami informatycznymi nastawionymi na przetwarzanie i wymianę informacji, instytucjonalnymi narzędziami informatycznymi, a także inne wydatki na pomoc techniczną i administracyjną, jakie ponosi Komisja w związku z zarządzaniem Instrumentem. Wydatki mogą obejmować również koszty innych działań wspierających, takich jak kontrola jakości i monitorowanie w terenie projektów, a także koszty wzajemnego doradztwa i ekspertów związane z oceną i realizacją reform i inwestycji.

Artykuł 7

Zasoby z programów objętych zarządzaniem dzielonym i wykorzystywanie zasobów

1. Zasoby przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek, zostać przesunięte do Instrumentu z zastrzeżeniem warunków określonych w odpowiednich przepisach rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021-2027. Komisja dysponuje tymi zasobami bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia finansowego. Zasoby te wykorzystuje się wyłącznie na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie mogą zaproponować włączenie do swojego planu odbudowy i zwiększania odporności, jako szacunkowych kosztów, płatności na dodatkowe wsparcie techniczne zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2021/240 oraz kwoty wkładu pieniężnego na potrzeby modułu państw członkowskich zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia InvestEU. Koszty te nie mogą przekraczać 4 % łącznej alokacji finansowej w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności, a odpowiednie działania, określone w planie odbudowy i zwiększania odporności, muszą być zgodne z wymogami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Wdrażanie

Instrument jest wdrażany przez Komisję w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z odpowiednimi przepisami przyjętymi na podstawie art. 322 TFUE, w szczególności rozporządzeniem finansowym i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 ⁽²⁴⁾.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 1).

Artykuł 9

Finansowanie dodatkowe i uzupełniające

Wsparcie w ramach Instrumentu ma charakter dodatkowy w stosunku do wsparcia udzielanego w ramach innych programów i instrumentów unijnych. Reformy i projekty inwestycyjne mogą otrzymywać wsparcie w ramach innych programów i instrumentów unijnych, pod warunkiem że wsparcie takie nie pokrywa tych samych kosztów.

Artykuł 10

Środki łączące Instrument z należyтым zarządzaniem gospodarczym

1. Komisja zwraca się do Rady z wnioskiem o zawieszenie całości lub części zobowiązań lub płatności, w przypadku gdy Rada stwierdzi zgodnie z art. 126 ust. 8 lub 11 TFUE, że państwo członkowskie nie podjęło skutecznych działań, aby skorygować nadmierny deficyt, chyba że Rada stwierdziła znaczne pogorszenie koniunktury gospodarczej w całej Unii w rozumieniu art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁵⁾.

2. Komisja może zwrócić się do Rady z wnioskiem o zawieszenie całości lub części zobowiązań lub płatności w związku z którymkolwiek z poniższych przypadków:

- a) jeżeli Rada przyjmie dwa następujące po sobie zalecenia w ramach tej samej procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 z racji tego, że państwo członkowskie przedstawiło niewystarczający plan działań naprawczych;
- b) jeżeli Rada przyjmie dwie następujące po sobie decyzje w ramach tej samej procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 stwierdzające, że dane państwo członkowskie nie zastosowało się do zaleceń, ponieważ nie podjęło zalecanych działań naprawczych;
- c) jeżeli Komisja stwierdzi, że państwo członkowskie nie zastosowało środków, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 332/2002, i w związku z tym postanowi nie zatwierdzić wypłaty pomocy finansowej przyznanej temu państwu członkowskiemu;
- d) jeżeli Rada podejmie decyzję, że dane państwo członkowskie nie realizuje programu dostosowań makroekonomicznych, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 472/2013, ani środków wymaganych na mocy decyzji Rady przyjętej zgodnie z art. 136 ust. 1 TFUE.

Pierwszeństwo ma zawieszenie zobowiązań; zawieszenie płatności następuje wyłącznie wtedy, gdy konieczne jest bezwzględne działanie oraz w przypadku istotnej niezgodności.

Decyzja o zawieszeniu płatności ma zastosowanie do wniosków o płatność złożonych po dacie decyzji o zawieszeniu.

3. Wniosek Komisji dotyczący decyzji o zawieszeniu zobowiązań uznaje się za przyjęty przez Radę, jeżeli Rada nie podejmie, w drodze aktu wykonawczego, decyzji o odrzuceniu takiego wniosku większością kwalifikowaną w terminie jednego miesiąca od przedłożenia tego wniosku przez Komisję.

Zawieszenie zobowiązań stosuje się do zobowiązań od dnia 1 stycznia roku następującego po przyjęciu decyzji o zawieszeniu.

Rada przyjmuje, w drodze aktu wykonawczego, decyzję dotyczącą wniosku Komisji, o którym mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do zawieszenia płatności.

4. Zakres i poziom zawieszenia zobowiązań lub płatności, które ma zostać nałożone, jest proporcjonalny, zgodny z zasadą równego traktowania państw członkowskich i uwzględnia sytuację gospodarczą i społeczną w danym państwie członkowskim, w szczególności poziom bezrobocia, poziom ubóstwa lub wykluczenia społecznego w danym państwie członkowskim w porównaniu ze średnią unijną oraz wpływ takiego zawieszenia na gospodarkę danego państwa członkowskiego.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

5. Zawieszeniu zobowiązań podlega nie więcej niż 25 % zobowiązań lub 0,25 % nominalnego PKB, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, w którymkolwiek z następujących przypadków:

- a) w pierwszym przypadku niezgodności z procedurą nadmiernego deficytu, o której mowa w ust. 1;
- b) w pierwszym przypadku niezgodności dotyczącej planu działań naprawczych w ramach procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi, o której mowa w ust. 2 lit. a);
- c) w przypadku niezgodności z zalecanym działaniem naprawczym zgodnie z procedurą dotyczącą nadmiernego zakłócenia równowagi, o której mowa w ust. 2 lit. b);
- d) w pierwszym przypadku niezgodności, o której mowa w ust. 2 lit. c) i d);

W przypadku utrzymującej się niezgodności zawieszenie zobowiązań może przekroczyć maksymalne wartości procentowe określone w akapicie pierwszym.

6. Rada uchyla zawieszenie zobowiązań na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą określoną w ust. 3 akapit pierwszy niniejszego artykułu, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli procedura nadmiernego deficytu zostaje zawieszona zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 lub Rada zdecydowała zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu;
- b) jeżeli Rada zatwierdziła plan działań naprawczych przedstawiony przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 lub zawieszona zostaje procedura dotycząca nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 10 ust. 5 tego rozporządzenia, lub Rada zamknęła procedurę dotyczącą nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia;
- c) jeżeli Komisja stwierdziła, że państwo członkowskie podjęło właściwe środki, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 332/2002;
- d) jeżeli Komisja stwierdziła, że dane państwo członkowskie podjęło stosowne działania w celu realizacji programu dostosowań makroekonomicznych, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 472/2013, lub środki wymagane na mocy decyzji Rady przyjętej zgodnie z art. 136 ust. 1 TFUE.

Po uchyleniu przez Radę zawieszenia zobowiązań Komisja może ponownie zaciągnąć uprzednio zawieszona zobowiązania, bez uszczerbku dla art. 3 ust. 4, 7 i 9 rozporządzenia (EU) 2020/2094.

Na wniosek Komisji Rada podejmuje decyzję dotyczącą uchylenia zawieszenia płatności, zgodnie z procedurą określoną w ust. 3 akapit trzeci, w przypadku gdy spełnione zostały mające zastosowanie warunki określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

7. Komisja informuje Parlament Europejski o stosowaniu niniejszego artykułu. W szczególności jeżeli Komisja zwraca się z wnioskiem na podstawie ust. 1 lub 2, natychmiast powiadamia ona Parlament Europejski i przekazuje szczegóły dotyczące zobowiązań i płatności, które mogą zostać zawieszono.

Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może wezwać Komisję do omówienia stosowania niniejszego artykułu w ramach zorganizowanego dialogu w celu umożliwienia Parlamentowi Europejskiemu wyrażenia swojej opinii. Komisja należycie uwzględni opinię wyrażoną przez Parlament Europejski.

Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, niezwłocznie po jego przyjęciu, wniosek o zawieszenie bądź wniosek o uchylenie takiego zawieszenia. Parlament Europejski może zwrócić się do Komisji o uzasadnienie wniosku.

8. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeprowadzi przegląd stosowania niniejszego artykułu. W tym celu Komisja przygotowuje sprawozdanie, które przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, załączając do niego w razie potrzeby wniosek ustawodawczy.

9. W przypadku zaistnienia poważnych zmian w sytuacji społecznej i gospodarczej w Unii Komisja może przedłożyć wniosek w sprawie przeglądu stosowania niniejszego artykułu lub Parlament Europejski bądź Rada, działając odpowiednio zgodnie z art. 225 lub 241 TFUE, mogą zwrócić się do Komisji o przedłożenie takiego wniosku.

ROZDZIAŁ II

WKŁAD FINANSOWY, PROCES ALOKACJI, POŻYCZKI I PRZEGLĄD

Artykuł 11

Maksymalny wkład finansowy

1. Maksymalny wkład finansowy oblicza się dla każdego państwa członkowskiego w następujący sposób:
 - a) w odniesieniu do 70 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), przeliczonej na ceny bieżące - na podstawie liczby ludności, odwrotności PKB na mieszkańca i względnej stopy bezrobocia poszczególnych państw członkowskich, zgodnie z metodyką określoną w załączniku II;
 - b) w odniesieniu do 30 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), przeliczonej na ceny bieżące - na podstawie liczby ludności, odwrotności PKB na mieszkańca oraz, w równej proporcji, zmiany realnego PKB w 2020 r. i zagregowanej zmiany realnego PKB w okresie 2020–2021, zgodnie z metodyką określoną w załączniku III. Zmiana realnego PKB w 2020 r. i zagregowana zmiana realnego PKB w okresie 2020–2021 oparte są na prognozach Komisji z jesieni 2020 r.
2. Obliczenie maksymalnego wkładu finansowego na podstawie ust. 1 lit. b) jest aktualizowane do dnia 30 czerwca 2022 r. dla każdego państwa członkowskiego poprzez zastąpienie danych z prognoz Komisji z jesieni 2020 r. rzeczywistymi wynikami w odniesieniu do zmiany realnego PKB w 2020 r. i zagregowanej zmiany realnego PKB w okresie 2020–2021.

Artykuł 12

Alokacja wkładu finansowego

1. Każde państwo członkowskie może wystąpić z wnioskiem do wysokości swojego maksymalnego wkładu finansowego, o którym mowa w art. 11, w celu realizacji swojego planu odbudowy i zwiększania odporności.
2. Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja udostępnia do alokacji 70 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), przeliczonej na ceny bieżące.
3. Od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja udostępnia do alokacji 30 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), przeliczonej na ceny bieżące.
4. Alokacje określone w ust. 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla art. 6 ust. 2.

Artykuł 13

Płatności zaliczkowe

1. Z zastrzeżeniem przyjęcia do dnia 31 grudnia 2021 r. przez Radę decyzji wykonawczej, o której mowa w art. 20 ust. 1, na wniosek państwa członkowskiego przedstawiony wraz z jego planem odbudowy i zwiększania odporności, Komisja dokonuje płatności zaliczkowej w kwocie nieprzekraczającej 13 % wkładu finansowego i, w stosownych przypadkach, w kwocie nieprzekraczającej 13 % pożyczki zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3. W drodze odstępstwa od art. 116 ust. 1 rozporządzenia finansowego Komisja dokonuje odpowiedniej płatności w terminie, o ile to możliwe, dwóch miesięcy od przyjęcia przez Komisję zobowiązania prawnego, o którym mowa w art. 23.

2. W przypadkach płatności zaliczkowych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu wkłady finansowe i, w stosownych przypadkach, pożyczki, których płatności dokonuje się zgodnie z, odpowiednio, art. 20 ust. 5 lit. a) lub h), dostosowuje się proporcjonalnie.

3. Jeżeli kwota płatności zaliczkowej wkładu finansowego na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu przekroczy 13 % maksymalnego wkładu finansowego obliczonego zgodnie z art. 11 ust. 2 do dnia 30 czerwca 2022 r., kolejna płatność zatwierdzona zgodnie z art. 24 ust. 5 oraz, w razie konieczności, następne płatności są zmniejszane do wyrównania nadwyżki. Jeżeli pozostałe płatności są niewystarczające, kwota nadwyżki zostanie zwrócona.

Artykuł 14

Pożyczki

1. Do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja może na wniosek państwa członkowskiego udzielić danemu państwu członkowskiemu pożyczki na realizację jego planu odbudowy i zwiększania odporności.

2. Państwo członkowskie może złożyć wniosek o wsparcie w formie pożyczki w momencie przedkładania planu odbudowy i zwiększania odporności, o którym mowa w art. 18, lub w innym momencie w terminie do dnia 31 sierpnia 2023 r. W tym drugim przypadku do wniosku załącza się uzupełniony plan odbudowy i zwiększania odporności zawierający dodatkowe kamienie milowe i wartości docelowe.

3. We wniosku o wsparcie w formie pożyczki składanym przez państwo członkowskie określa się:

- a) powody wnioskowanego wsparcia w formie pożyczki, uzasadnione większymi potrzebami finansowymi związanymi z dodatkowymi reformami i inwestycjami;
- b) dodatkowe reformy i inwestycje zgodnie z art. 18;
- c) wyższe koszty danego planu odbudowy i zwiększania odporności w porównaniu z kwotą wkładów finansowych przydzielonych na dany plan odbudowy i zwiększania odporności, na podstawie, odpowiednio, art. 20 ust. 4 lit. a) lub b).

4. Wsparcie w formie pożyczki udzielane na rzecz planu odbudowy i zwiększania odporności danego państwa członkowskiego nie może być wyższe niż różnica między łącznymi kosztami planu odbudowy i zwiększania odporności, uzupełnionego w stosownych przypadkach, a maksymalnym wkładem finansowym, o którym mowa w art. 11.

5. Maksymalna wielkość wsparcia w formie pożyczki dla każdego państwa członkowskiego nie może przekraczać 6,8 % jego DNB w 2019 r. w cenach bieżących.

6. W drodze odstępstwa od ust. 5, z zastrzeżeniem dostępności zasobów, kwota wsparcia w formie pożyczki może w wyjątkowych okolicznościach zostać zwiększona.

7. Płatności pożyczki dokonuje się w transzach, pod warunkiem osiągnięcia kamieni milowych i wartości docelowych zgodnie z art. 20 ust. 5 lit. h).

8. Komisja ocenia wnioski o wsparcie w formie pożyczki zgodnie z art. 19. Rada przyjmuje decyzję wykonawczą, na wniosek Komisji, zgodnie z art. 20 ust. 1. W stosownych przypadkach odpowiednio zmienia się plan odbudowy i zwiększania odporności.

Artykuł 15

Umowa pożyczki

1. Przed zawarciem umowy pożyczki z danym państwem członkowskim Komisja ocenia, czy:

- a) uzasadnienie wniosku o wsparcie w formie pożyczki i jego kwota zostały uznane za racjonalne i wiarygodne w odniesieniu do dodatkowych reform i inwestycji; oraz
- b) dodatkowe reformy i inwestycje spełniają kryteria określone w art. 19 ust. 3.

2. Jeżeli Komisja uważa, że wniosek o wsparcie w formie pożyczki spełnia kryteria, o których mowa w ust. 1, po przyjęciu decyzji wykonawczej Rady, o której mowa w art. 20 ust. 1, zawiera ona z danym państwem członkowskim umowę pożyczki. Oprócz elementów określonych w art. 220 ust. 5 rozporządzenia finansowego umowa pożyczki zawiera następujące elementy:

- a) kwota pożyczki w euro, w tym, w stosownych przypadkach, kwota pożyczki objęta płatnościami zaliczkowymi zgodnie z art. 13;
- b) średni termin wymagalności; w odniesieniu do tego terminu art. 220 ust. 2 rozporządzenia finansowego nie ma zastosowania;
- c) formuła ustalania ceny i okres dostępności pożyczki;
- d) maksymalna liczba transz i harmonogram spłaty;
- e) inne elementy niezbędne do zrealizowania pożyczki w związku z odnośnymi reformami i projektami inwestycyjnymi zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 20 ust. 3.

3. Zgodnie z art. 220 ust. 5 lit. e) rozporządzenia finansowego koszty związane z zaciąganiem pożyczek, o których mowa w niniejszym artykule, ponoszą państwa członkowskie będące beneficjentami.

4. Komisja ustanawia niezbędne ustalenia dotyczące zarządzania operacjami udzielania pożyczek w odniesieniu do pożyczek udzielanych zgodnie z niniejszym artykułem.

5. Państwo członkowskie korzystające z pożyczki udzielanej zgodnie z niniejszym artykułem otwiera specjalny rachunek do celów zarządzania otrzymaną pożyczką. Przekazuje ono również kwotę główną wraz z odsetkami należnymi z tytułu każdej odnośnej pożyczki na rachunek wskazany przez Komisję w myśl ustaleń dokonanych zgodnie z ust. 4 dwadzieścia dni roboczych przed upływem odpowiedniego terminu wymagalności.

Artykuł 16

Sprawozdanie z przeglądu

1. Do dnia 31 lipca 2022 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z przeglądu wdrażania Instrumentu.

2. Sprawozdanie z przeglądu określa następujące elementy:

- a) ocena stopnia, w jakim realizacja planów odbudowy i zwiększania odporności pozostaje zgodna z zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia i przyczynia się do realizacji jego celu ogólnego zgodnie z sześcioma filarami, o których mowa w art. 3, włączając w to sposób, w jaki plany odbudowy i zwiększania odporności przeciwdziałają nierówności między kobietami i mężczyznami;
- b) ocena ilościowa wkładu planów odbudowy i zwiększania odporności w realizację:
 - (i) celu klimatycznego – co najmniej 37 %,
 - (ii) celu cyfrowego – co najmniej 20 %,
 - (iii) każdego z sześciu filarów, o których mowa w art. 3;
- c) stan realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności oraz uwagi i wytyczne dla państw członkowskich przed aktualizacją ich planów odbudowy i zwiększania odporności, o której mowa w art. 18 ust. 2.

3. Do celów sprawozdania z przeglądu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja uwzględni tabelę wyników, o której mowa w art. 30, sprawozdania państw członkowskich, o których mowa w art. 27, oraz inne istotne informacje na temat osiągnięcia kamieni milowych i wartości docelowych określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności, dostępne w ramach procedur płatności, zawieszenia i rozwiązania, o których mowa w art. 24.

4. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie głównych ustaleń sprawozdania z przeglądu w kontekście dialogu w sprawie odbudowy i odporności, o którym mowa w art. 26.

ROZDZIAŁ III

PLANY ODBUDOWY I ZWIĘKSZANIA ODPORNOŚCI

Artykuł 17

Kwalifikowalność

1. W zakresie, o którym mowa w art. 3, oraz na potrzeby realizacji celów określonych w art. 4 państwa członkowskie przygotowują krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności. Plany te zawierają program reform i inwestycji danego państwa członkowskiego. Plany odbudowy i zwiększania odporności, kwalifikujące się do finansowania w ramach Instrumentu, obejmują działania służące realizacji reform i inwestycji publicznych w postaci kompleksowego i spójnego pakietu, który może również obejmować programy publiczne mające na celu zachęcanie do inwestycji prywatnych.
2. Działania rozpoczęte od dnia 1 lutego 2020 r. są kwalifikowalne, pod warunkiem że spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
3. Plany odbudowy i zwiększania odporności muszą być spójne z odpowiednimi wyzwaniami i priorytetami szczególnymi dla danego kraju wskazanymi w ramach europejskiego semestru, jak również z wyzwaniami i priorytetami wskazanymi w najbardziej aktualnym zaleceniu Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, skierowanym do państw członkowskich, których walutą jest euro. Plany odbudowy i zwiększania odporności muszą być również spójne z informacjami zawartymi przez państwa członkowskie w krajowych programach reform w ramach europejskiego semestru, w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach dokonywanych na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999, w terytorialnych planach sprawiedliwej transformacji opartych na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji”), w planach wdrożenia gwarancji dla młodzieży, a także w umowach partnerstwa i programach operacyjnych w ramach funduszy unijnych.
4. Plany odbudowy i zwiększania odporności muszą również być zgodne z zasadami horyzontalnymi określonymi w art. 5.
5. Jeżeli państwo członkowskie jest zwolnione z monitorowania i oceny w ramach europejskiego semestru na podstawie art. 12 rozporządzenia (UE) nr 472/2013 lub podlega nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 332/2002, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do takiego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyzwań i priorytetów wskazanych przez działania i środki określone w tych rozporządzeniach.

Artykuł 18

Plan odbudowy i zwiększania odporności

1. Państwo członkowskie pragnące otrzymać wkład finansowy zgodnie z art. 12 przedkłada Komisji plan odbudowy i zwiększania odporności zdefiniowany w art. 17 ust. 1.
2. Po udostępnieniu przez Komisję do alokacji kwoty, o której mowa w art. 12 ust. 3, państwo członkowskie może zaktualizować i przedłożyć plan odbudowy i zwiększania odporności, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w celu uwzględnienia zaktualizowanego maksymalnego wkładu finansowego obliczonego zgodnie z art. 11 ust. 2.
3. Plan odbudowy i zwiększania odporności przedstawiony przez dane państwo członkowskie może być przedkładany w postaci jednego zintegrowanego dokumentu wraz z krajowym programem reform i jest przedkładany formalnie, co do zasady, do dnia 30 kwietnia. Państwo członkowskie może przedłożyć projekt planu odbudowy i zwiększania odporności od dnia 15 października poprzedniego roku.
4. Plan odbudowy i zwiększania odporności musi być należycie umotywowany i uzasadniony. Obejmuje on w szczególności następujące elementy:
 - a) wyjaśnienie, w jaki sposób plan odbudowy i zwiększania odporności, przy uwzględnieniu ujętych w nim działań, stanowi kompleksową i odpowiednio wyważoną reakcję na sytuację gospodarczą i społeczną państwa członkowskiego i w jaki sposób przyczynia się odpowiednio do realizacji wszystkich filarów, o których mowa w art. 3, z uwzględnieniem szczególnych wyzwań dotyczących danego państwa członkowskiego;

- b) wyjaśnienie, w jaki sposób plan odbudowy i zwiększania odporności przyczynia się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom lub ich znacznej części, które zostały wskazane w stosownych zaleceniach dla poszczególnych krajów, w tym w zakresie ich aspektów fiskalnych, oraz w stosownych przypadkach w zaleceniach wydanych na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, skierowanych do danego państwa członkowskiego, lub wyzwaniom wskazanym w innych stosownych dokumentach formalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru;
- c) szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób plan odbudowy i zwiększania odporności wzmacnia potencjał wzrostu gospodarczego, tworzenie miejsc pracy oraz odporność gospodarczą, społeczną i instytucjonalną danego państwa członkowskiego, w tym poprzez promowanie polityki na rzecz dzieci i młodzieży, łagodzi skutki kryzysu gospodarczego i społecznego związanego z COVID-19, przyczynia się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych, a przez to do wzmocnienia spójności i konwergencji gospodarczej, społecznej i terytorialnej w Unii;
- d) wyjaśnienie, w jaki sposób plan odbudowy i zwiększania odporności zapewnia, aby żadne z działań służących realizacji reform i inwestycji ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności nie czyniło poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 (zasada „nie czyn poważnych szkód”);
- e) jakościowe wyjaśnienie, w jaki sposób działania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności mają przyczynić się do zielonej transformacji, w tym do bioróżnorodności, lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom, oraz czy stanowią one kwotę wynoszącą co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o metodykę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku VI; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VI; współczynniki wsparcia celów klimatycznych można zwiększyć do całkowitej kwoty 3 % alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na cele klimatyczne, zgodnie z wyjaśnieniami w planie odbudowy i zwiększania odporności;
- f) wyjaśnienie, w jaki sposób działania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności mają przyczynić się do realizacji transformacji cyfrowej lub sprostania związanym z tym wyzwaniom, oraz czy stanowią one kwotę wynoszącą co najmniej 20 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o metodykę znakowania cyfrowego określoną w załączniku VII; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VII; współczynniki wsparcia celów cyfrowych można zwiększyć w przypadku poszczególnych inwestycji, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które zwiększają ich wpływ na cele cyfrowe;
- g) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do inwestycji w zdolności cyfrowe i łączność, samoocenę bezpieczeństwa opartą na wspólnych obiektywnych kryteriach, które identyfikują kwestie związane z bezpieczeństwem oraz określają szczegółowo sposób rozwiązania tych kwestii w celu zapewnienia zgodności z odpowiednim prawem unijnym i krajowym;
- h) informacje, czy działania ujęte w planie odbudowy i zwiększania odporności obejmują projekty transgraniczne lub dotyczące wielu krajów;
- i) planowane kamienie milowe, wartości docelowe i orientacyjny harmonogram realizacji reform i inwestycji, które należy zakończyć do 31 sierpnia 2026 r.;
- j) planowane projekty inwestycyjne oraz odnośny okres inwestycyjny;
- k) szacunkowe łączne koszty reform i inwestycji objętych przedłożonym planem odbudowy i zwiększania odporności (zwane również „szacunkowymi łącznymi kosztami planu odbudowy i zwiększania odporności”), poparte odpowiednim uzasadnieniem oraz wyjaśnieniem, na ile są one zgodne z zasadą efektywności kosztowej i proporcjonalne do spodziewanych krajowych skutków gospodarczych i społecznych;
- l) w stosownych przypadkach, informacje na temat istniejącego lub planowanego finansowania unijnego;
- m) działania towarzyszące, które mogą być potrzebne;
- n) uzasadnienie spójności planu odbudowy i zwiększania odporności; oraz wyjaśnienie jego zgodności z zasadami, planami i programami, o których mowa w art. 17;
- o) wyjaśnienie, w jaki sposób działania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności mają przyczynić się do równouprawnienia płci i równych szans dla wszystkich oraz uwzględniania tych celów w głównym nurcie działań, zgodnie z zasadami 2 i 3 Europejskiego filaru praw socjalnych, 5 celem zrównoważonego rozwoju NZ i w stosownych przypadkach, krajową strategią na rzecz równouprawnienia płci;

- p) ustalenia dotyczące skutecznego monitorowania i realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności danego państwa członkowskiego, w tym zaproponowanych kamieni milowych i wartości docelowych oraz związanych z nimi wskaźników;
- q) w odniesieniu do przygotowania i, jeżeli to możliwe, realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności: podsumowanie procesu konsultacji, przeprowadzonych zgodnie z krajowymi uregulowaniami, z władzami lokalnymi i regionalnymi, partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, organizacjami młodzieżowymi i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, jak również sposób odzwierciedlenia w planie odbudowy i zwiększania odporności wkładu zainteresowanych stron;
- r) wyjaśnienie systemu państwa członkowskiego mającego na celu zapobieganie korupcji, nadużyciom finansowym i konfliktom interesów, a także ich wykrywanie i eliminowanie podczas korzystania ze środków finansowych w ramach Instrumentu, oraz ustalenia mające na celu unikanie podwójnego finansowania w ramach Instrumentu i innych programów unijnych;
- s) w stosownych przypadkach, wniosek o wsparcie w formie pożyczki i dodatkowe kamienie milowe, o których mowa w art. 14 ust. 2 i 3, oraz ich elementy; oraz
- t) inne istotne informacje.

5. Przygotowując swoje plany odbudowy i zwiększania odporności, państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji o zorganizowanie wymiany dobrych praktyk, aby umożliwić wnioskującym państwom członkowskim skorzystanie z doświadczeń innych państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą również zwrócić się o wsparcie techniczne w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego. Państwa członkowskie są zachęcane do wspierania synergii z planami odbudowy i zwiększania odporności innych państw członkowskich.

Artykuł 19

Ocena przeprowadzana przez Komisję

1. Komisja ocenia plan odbudowy i zwiększania odporności lub, w stosownych przypadkach, aktualizację tego planu, przedłożone przez państwo członkowskie zgodnie z art. 18 ust. 1 lub ust. 2, w terminie dwóch miesięcy od formalnego przedłożenia i zwraca się z wnioskiem dotyczącym decyzji wykonawczej Rady zgodnie z art. 20 ust. 1. Przy dokonywaniu tej oceny Komisja współpracuje ściśle z danym państwem członkowskim. Komisja może przedstawiać uwagi lub zwracać się o dodatkowe informacje. Dane państwo członkowskie przekazuje żądane dodatkowe informacje i może uzupełnić plan odbudowy i zwiększania odporności, w tym po formalnym przedłożeniu planu odbudowy i zwiększania odporności, jeżeli zachodzi taka potrzeba. Dane państwo członkowskie i Komisja mogą w razie potrzeby uzgodnić przedłużenie terminu do dokonania oceny o rozsądny okres.

2. Przy dokonywaniu oceny planu odbudowy i zwiększania odporności oraz przy określaniu kwoty, która ma zostać przydzielona zainteresowanemu państwu członkowskiemu, Komisja uwzględni informacje analityczne na temat danego państwa członkowskiego dostępne w ramach europejskiego semestru oraz uzasadnienie i elementy przedstawione przez to państwo członkowskie, o których mowa w art. 18 ust. 4, a także inne istotne informacje, takie jak w szczególności informacje zawarte w krajowym programie reform i w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu tego państwa członkowskiego, w terytorialnych planach sprawiedliwej transformacji na podstawie rozporządzenia w sprawie Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, w planach wdrożenia gwarancji dla młodzieży oraz, w stosownych przypadkach, informacje pochodzące ze wsparcia technicznego otrzymanego w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego.

3. Komisja ocenia adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności i w tym celu bierze pod uwagę następujące kryteria, które stosuje zgodnie z załącznikiem V:

Adekwatność:

- a) czy plan odbudowy i zwiększania odporności stanowi kompleksową i odpowiednio wyważoną reakcję na sytuację gospodarczą i społeczną, tym samym przyczyniając się odpowiednio do realizacji wszystkich sześciu filarów, o których mowa w art. 3, z uwzględnieniem szczególnych wyzwań i alokacji finansowej dotyczących danego państwa członkowskiego;

- b) czy plan odbudowy i zwiększania odporności ma przyczynić się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom lub ich znacznej części, które zostały wskazane w stosownych zaleceniach dla poszczególnych krajów, w tym w zakresie ich aspektów fiskalnych, oraz w stosownych przypadkach w zaleceniach wydanych na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, skierowanych do danego państwa członkowskiego, lub wyzwaniom wskazanym w innych stosownych dokumentach formalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru;
- c) czy plan odbudowy i zwiększania odporności ma skutecznie przyczynić się do wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz zwiększenia odporności gospodarczej, społecznej i instytucjonalnej państwa członkowskiego, przyczyniając się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych, w tym poprzez promowanie polityki na rzecz dzieci i młodzieży, złagodzenie skutków gospodarczych i społecznych kryzysu związanego z COVID-19, a przez to do wzmocnienia spójności i konwergencji gospodarczej, społecznej i terytorialnej w Unii;
- d) czy plan odbudowy i zwiększania odporności ma zapewnić, aby żadne z działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności nie czyniło poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 (zasada „nie czyni poważnych szkód”); w tym celu Komisja przedstawia państwom członkowskim wytyczne techniczne;
- e) czy plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania, które skutecznie przyczyniają się do zielonej transformacji, w tym do różnorodności biologicznej, lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom, oraz czy stanowią one kwotę wynoszącą co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o metodykę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku VI; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VI; współczynniki wsparcia celów klimatycznych można zwiększyć, pod warunkiem uzyskania zgody Komisji, do całkowitej kwoty 3 % alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na cele klimatyczne;
- f) czy plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania, które skutecznie przyczyniają się do transformacji cyfrowej lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom, oraz czy stanowią one kwotę wynoszącą co najmniej 20 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o metodykę znakowania cyfrowego określoną w załączniku VII; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VII; współczynniki wsparcia celów cyfrowych można zwiększyć w przypadku poszczególnych inwestycji, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które zwiększają ich wpływ na cele cyfrowe;

Skuteczność:

- g) czy plan odbudowy i zwiększania odporności ma mieć trwały wpływ na dane państwo członkowskie;
- h) czy ustalenia zaproponowane przez państwa członkowskie mają zapewnić skuteczne monitorowanie i realizację planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym planowanego harmonogramu działań, kamieni milowych i wartości docelowych oraz związanych z nimi wskaźników;

Efektywność:

- i) czy przedstawione przez państwo członkowskie uzasadnienie kwoty szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest racjonalne i wiarygodne oraz zgodne z zasadą efektywności kosztowej i proporcjonalne do spodziewanego wpływu na krajową gospodarkę i społeczeństwo;
- j) czy ustalenia zaproponowane przez dane państwo członkowskie mają przyczynić się do zapobiegania korupcji, nadużyciom finansowym i konfliktom interesów, a także ich wykrywania i eliminowania podczas korzystania ze środków finansowych w ramach Instrumentu, w tym ustalenia mające na celu unikanie podwójnego finansowania w ramach Instrumentu i innych programów unijnych;

Spójność:

- k) czy plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania służące realizacji reform i projektów inwestycji publicznych, które stanowią spójne działania.

4. Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie złożyło wniosek o pożyczkę, o którym mowa w art. 12, Komisja ocenia, czy wniosek o pożyczkę spełnia kryteria określone w art. 15 ust. 1, a w szczególności czy dodatkowe reformy i inwestycje, których dotyczy złożony wniosek, spełniają kryteria oceny wskazane w ust. 3.

5. W przypadku gdy Komisja negatywnie oceni plan odbudowy i zwiększania odporności, przekazuje należycie uzasadnioną ocenę w terminie określonym w ust. 1.
6. W celu oceny planów odbudowy i zwiększania odporności przedłożonych przez państwa członkowskie Komisja może korzystać z pomocy ekspertów.

Artykuł 20

Wniosek Komisji i decyzja wykonawcza Rady

1. Na wniosek Komisji Rada zatwierdza w drodze decyzji wykonawczej ocenę planu odbudowy i zwiększania odporności przedłożonego przez państwo członkowskie zgodnie z art. 18 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, jego aktualizację przedłożoną zgodnie z art. 18 ust. 2.
2. W przypadku gdy Komisja pozytywnie oceni plan odbudowy i zwiększania odporności, we wniosku Komisji dotyczącym decyzji wykonawczej Rady określa się reformy i projekty inwestycyjne, które mają zostać zrealizowane przez państwo członkowskie, w tym kamienie milowe i wartości docelowe, oraz wkłady finansowe obliczone zgodnie z art. 11.
3. Jeżeli dane państwo członkowskie składa wniosek o pożyczkę, we wniosku Komisji dotyczącym decyzji wykonawczej Rady określa się również kwotę wsparcia w formie pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 4 i 6, oraz dodatkowe reformy i projekty inwestycyjne, które mają zostać zrealizowane przez państwo członkowskie objęte tą pożyczką, w tym dodatkowe kamienie milowe i wartości docelowe.
4. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 2, jest ustalany na podstawie szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności zaproponowanego przez dane państwo członkowskie, zgodnie z oceną dokonaną na podstawie kryteriów określonych w art. 19 ust. 3. Wysokość wkładu finansowego ustala się w następujący sposób:
 - a) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria określone w art. 19 ust. 3, a kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest równa maksymalnej kwocie wkładu finansowego obliczonego dla tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 11 lub wyższa od tej kwoty, wkład finansowy przydzielony danemu państwu członkowskiemu jest równy łącznej kwocie maksymalnego wkładu finansowego obliczonego dla tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 11;
 - b) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria określone w art. 19 ust. 3, a kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest niższa niż maksymalny wkład finansowy obliczony dla tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 11, wkład finansowy przydzielony danemu państwu członkowskiemu jest równy kwocie szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - c) jeżeli plan odbudowy i zwiększenia odporności nie spełnia w zadowalający sposób kryteriów określonych w art. 19 ust. 3, danemu państwu członkowskiemu nie przydziela się wkładu finansowego.
5. We wniosku Komisji, o którym mowa w ust. 2, określa się również:
 - a) wkład finansowy, którego płatności dokonuje się w transzach, jeżeli państwo członkowskie w zadowalający sposób osiągnęło odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe wskazane w odniesieniu do realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - b) wkład finansowy i, w stosownych przypadkach, kwotę wsparcia w formie pożyczki, których płatności dokonuje się w formie płatności zaliczkowych zgodnie z art. 13 po zatwierdzeniu planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - c) opis reform i projektów inwestycyjnych oraz kwotę szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - d) termin, który nie powinien przypadać później niż dnia 31 sierpnia 2026 r., przed upływem którego muszą zostać osiągnięte ostateczne kamienie milowe i wartości docelowe zarówno dla projektów inwestycyjnych, jak i reform;

- e) ustalenia i harmonogram monitorowania i realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym – w stosownych przypadkach – środki niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 22;
- f) odpowiednie wskaźniki dotyczące osiągnięcia planowanych kamieni milowych i wartości docelowych;
- g) ustalenia dotyczące sposobu zapewnienia Komisji pełnego dostępu do odpowiednich danych bazowych; oraz
- h) w stosownych przypadkach, kwotę pożyczki, której płatności dokonuje się w transzach, oraz dodatkowe kamienie milowe i wartości docelowe związane z płatnością pożyczki.

6. Ustalenia i harmonogram monitorowania i realizacji, o których mowa w ust. 5 lit. e), odpowiednie wskaźniki dotyczące osiągnięcia planowanych kamieni milowych i wartości docelowych, o których mowa w ust. 5 lit. f), ustalenia dotyczące sposobu zapewnienia Komisji pełnego dostępu do odpowiednich danych bazowych, o których mowa w ust. 5 lit. g), oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe kamienie milowe i wartości docelowe związane z płatnością pożyczki, o których mowa w ust. 5 lit. h), określa się w ustaleniach operacyjnych uzgadnianych przez zainteresowane państwo członkowskie i Komisję po przyjęciu decyzji, o której mowa w ust. 1.

7. Rada przyjmuje decyzje wykonawcze, o których mowa w ust. 1, co do zasady, w terminie czterech tygodni od przyjęcia wniosku Komisji.

8. Rada, na wniosek Komisji, zmienia bez zbędnej zwłoki swoją decyzję wykonawczą przyjętą zgodnie z art. 20 ust. 1, aby uwzględnić zaktualizowany maksymalny wkład finansowy, obliczony zgodnie z art. 11 ust. 2.

Artykuł 21

Zmiana planu odbudowy i zwiększania odporności państwa członkowskiego

1. W przypadku gdy realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym kamieni milowych i wartości docelowych, nie jest już możliwa – całkowicie lub częściowo – z uwagi na obiektywne okoliczności, dane państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji z wnioskiem wraz z uzasadnieniem o zmianę lub zastąpienie decyzji wykonawczych Rady, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 3. W tym celu państwo członkowskie może zaproponować zmieniony lub nowy plan odbudowy i zwiększania odporności. Na potrzeby przygotowania takiego wniosku państwa członkowskie mogą zwrócić się o wsparcie techniczne w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego.

2. Jeżeli Komisja uzna, że powody przedstawione przez państwo członkowskie, uzasadniają zmianę planu odbudowy i zwiększania odporności, Komisja ocenia zmieniony lub nowy plan odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z art. 19 i zwraca się z wnioskiem dotyczącym nowej decyzji wykonawczej Rady zgodnie z art. 20 ust. 1 w terminie dwóch miesięcy od formalnego przedłożenia wniosku. Dane państwo członkowskie i Komisja mogą w razie potrzeby uzgodnić przedłużenie tego terminu o rozsądny okres. Rada przyjmuje nową decyzję wykonawczą, co do zasady, w terminie czterech tygodni od przyjęcia wniosku Komisji.

3. Jeżeli Komisja uzna, że powody przedstawione przez państwo członkowskie, nie uzasadniają zmiany odnośnego planu odbudowy i zwiększania odporności, odrzuca wniosek w terminie, o którym mowa w ust. 2, po umożliwieniu danemu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia o stanowisku Komisji.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 22

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Przy wdrażaniu Instrumentu państwa członkowskie, jako beneficjenci lub pożyczkobiorcy środków finansowych w ramach Instrumentu, podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu ochrony interesów finansowych Unii oraz w celu zapewnienia, by wykorzystanie środków finansowych w związku z działaniami wspieranymi przez Instrument było zgodne z mającym zastosowaniem prawem unijnym i krajowym, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i konfliktom interesów oraz ich wykrywania i korygowania. W tym celu państwa członkowskie zapewniają funkcjonowanie skutecznego i wydajnego systemu kontroli wewnętrznej oraz odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych lub niewłaściwie wykorzystanych. Państwa członkowskie mogą polegać na swoich zwykłych krajowych systemach zarządzania budżetem.
2. Umowy, o których mowa w art. 15 ust. 2 i art. 23 ust. 1, przewidują następujące obowiązki państw członkowskich:
 - a) regularne sprawdzanie, czy udzielone finansowanie jest właściwie wykorzystywane zgodnie z wszystkimi mającymi zastosowanie przepisami oraz czy każde działanie służące realizacji reform i projektów inwestycyjnych w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności zostało właściwie zrealizowane zgodnie z wszystkimi mającymi zastosowanie przepisami, szczególnie w odniesieniu do zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i konfliktom interesów oraz ich wykrywania i korygowania;
 - b) podejmowanie odpowiednich środków w celu zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i konfliktom interesów zgodnie z definicją w art. 61 ust. 2 i 3 rozporządzenia finansowego, wykrywania i korygowania tych zjawisk, które naruszają interesy finansowe Unii, oraz podejmowanie działań prawnych w celu odzyskania środków finansowych, które zostały sprzeniewierzone, w tym w odniesieniu do wszelkich działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - c) załączenie do wniosku o płatność:
 - (i) deklaracji zarządczej, że środki finansowe wykorzystano zgodnie z przeznaczeniem, że informacje załączone do wniosku o płatność są kompletne, dokładne i wiarygodne oraz że wdrożone systemy kontroli gwarantują w niezbędnym stopniu, iż zarządzanie środkami finansowymi odbywało się zgodnie z wszystkimi obowiązującymi przepisami, w szczególności z przepisami w zakresie unikania konfliktów interesów, zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i podwójnemu finansowaniu w ramach Instrumentu i innych programów unijnych, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami; oraz
 - (ii) podsumowania przeprowadzonych audytów, w tym stwierdzonych niedociągnięć i podjętych działań naprawczych;
 - d) do celów audytu i kontroli oraz zapewnienia porównywalnych informacji dotyczących wykorzystania środków finansowych w związku z działaniami służącymi realizacji reform i projektów inwestycyjnych w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności, gromadzenie w formacie elektronicznym i zapewnienie dostępu do następujących kategorii danych:
 - (i) nazwa ostatecznego odbiorcy środków finansowych;
 - (ii) nazwa wykonawcy i podwykonawcy, jeżeli końcowy odbiorca środków finansowych jest instytucją zamawiającą zgodnie z prawem unijnym lub krajowym dotyczącym zamówień publicznych;
 - (iii) imiona, nazwiska i daty urodzenia beneficjentów rzeczywistych podmiotu będącego odbiorcą środków finansowych lub wykonawcą, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽²⁶⁾;
 - (iv) wykaz działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności wraz z łączną kwotą finansowania publicznego tych działań, ze wskazaniem kwoty środków finansowych wydatkowanych w ramach Instrumentu i innych funduszy unijnych;

⁽²⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- e) wyraźne upoważnienie Komisji, OLAF, Trybunału Obrachunkowego i, w stosownych przypadkach, EPPO, do wykonywania ich praw zgodnie z art. 129 ust. 1 rozporządzenia finansowego, oraz do nakładania obowiązków na wszystkich końcowych odbiorców środków finansowych wydatkowanych na działania służące realizacji reform i projektów inwestycyjnych ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności, lub na wszystkie inne osoby lub podmioty zaangażowane w ich realizację, aby wyraźnie upoważniły Komisję, OLAF, Trybunał Obrachunkowy i, w stosownych przypadkach, EPPO do wykonywania ich praw zgodnie z art. 129 ust. 1 rozporządzenia finansowego, oraz do nakładania podobnych obowiązków na wszystkich końcowych odbiorców wydatkowanych środków finansowych;
- f) przechowywanie dokumentacji zgodnie z art. 132 rozporządzenia finansowego.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu, są przetwarzane przez państwa członkowskie i Komisję do celów procedury udzielania absolutorium, audytu i kontroli w związku z wykorzystaniem środków finansowych związanych z wykonaniem umów, o których mowa w art. 15 ust. 2 i art. 23 ust. 1, i przez odpowiedni czas. W ramach procedury udzielania Komisji absolutorium, zgodnie z art. 319 TFUE, Instrument podlega sprawozdawczości w ramach zintegrowanej sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości w zakresie rozliczalności, o której mowa w art. 247 rozporządzenia finansowego, a w szczególności oddzielnie w ramach sprawozdania rocznego z zarządzania i wykonania.

4. Komisja udostępnia państwom członkowskim zintegrowany i interoperacyjny system informacji i monitorowania, w tym jednolite narzędzie do eksploracji danych i punktowej oceny ryzyka, w celu uzyskania dostępu do odnośnych danych i ich analizy z myślą o upowszechnieniu zastosowaniu tego systemu przez państwa członkowskie, w tym przy wsparciu Instrumentu Wsparcia Technicznego.

5. Umowy, o których mowa w art. 15 ust. 2 i art. 23 ust. 1, przewidują również prawo Komisji do proporcjonalnego zmniejszenia wsparcia w ramach Instrumentu oraz odzyskania kwot należnych budżetowi Unii lub zwrócenia się o przedterminową spłatę pożyczki w przypadkach nadużyć finansowych, korupcji i konfliktów interesów naruszających interesy finansowe Unii, które to przypadki nie zostały skorygowane przez państwa członkowskie, lub w przypadkach poważnego naruszenia obowiązku wynikającego z takich umów.

Podejmując decyzję w sprawie kwoty odzyskiwanych środków i zmniejszenia wsparcia lub kwoty podlegającej przedterminowej spłacie, Komisja przestrzega zasady proporcjonalności i uwzględnia wagę nadużycia finansowego, korupcji i konfliktów interesów naruszających interesy finansowe Unii lub też wagę naruszenia obowiązku. Państwo członkowskie ma możliwość przedstawienia swoich uwag przed dokonaniem zmniejszenia wsparcia lub zwrócenia się o przedterminową spłatę.

Artykuł 23

Zaciąganie zobowiązań na wkład finansowy

1. Po przyjęciu przez Radę decyzji wykonawczej zgodnie z art. 20 ust. 1, Komisja zawiera z danym państwem członkowskim umowę stanowiącą indywidualne zobowiązanie prawne w rozumieniu rozporządzenia finansowego. Dla każdego państwa członkowskiego zobowiązanie prawne nie może przekraczać wkładu finansowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. a), na lata 2021 i 2022, ani zaktualizowanego wkładu finansowego, o którym mowa w art. 11 ust. 2, na rok 2023.
2. Zobowiązania budżetowe mogą opierać się na zobowiązaniach globalnych i, w stosownych przypadkach, mogą być rozbite na roczne raty rozłożone na kilka lat.

Artykuł 24

Przepisy dotyczące płatności, zawieszenia i rozwiązania umów w sprawie wkładów finansowych oraz pożyczek

1. Płatności wkładów finansowych oraz, w stosownych przypadkach, pożyczek na rzecz danego państwa członkowskiego na podstawie niniejszego artykułu dokonuje się do dnia 31 grudnia 2026 r. oraz zgodnie ze środkami budżetowymi i pod warunkiem dostępności środków finansowych.

2. Po osiągnięciu odpowiednich uzgodnionych kamieni milowych i wartości docelowych określonych w planie odbudowy i zwiększania odporności zatwierdzonym zgodnie z art. 20 dane państwo członkowskie przedkłada Komisji należyście uzasadniony wniosek o płatność wkładu finansowego oraz, w stosownych przypadkach, pożyczki. Państwa członkowskie mogą składać do Komisji takie wnioski o płatność dwa razy w roku.

3. Komisja ocenia – wstępnie i bez zbędnej zwłoki, a najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku – czy odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady, o której mowa w art. 20 ust. 1, zostały osiągnięte w zadowalający sposób. Osiągnięcie kamieni milowych i wartości docelowych w zadowalający sposób zakłada, że działania związane z uprzednio osiągniętymi w zadowalający sposób kamieniami milowymi i wartościami docelowymi nie zostały odwrócone przez dane państwo członkowskie. Na potrzeby oceny uwzględnia się również ustalenia operacyjne, o których mowa w art. 20 ust. 6. Komisję mogą wspomagać eksperci.

4. W przypadku pozytywnej oceny dotyczącej osiągnięcia w zadowalający sposób odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych, Komisja przedstawia swoje ustalenia Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu i zwraca się do niego o opinię na temat osiągnięcia w zadowalający sposób odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych. Komisja uwzględnia opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego w swojej ocenie.

5. W przypadku pozytywnej oceny Komisja przyjmuje bez zbędnej zwłoki decyzję upoważniającą do wypłaty wkładu finansowego i, w stosownych przypadkach, pożyczki zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Taką decyzję przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

6. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 5, Komisja stwierdzi, że kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady, o której mowa w art. 20 ust. 1, nie zostały osiągnięte w zadowalający sposób, zawiesza się płatność całości lub części wkładu finansowego oraz, w stosownych przypadkach, pożyczki. Dane państwo członkowskie może zgłosić uwagi w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia go o ocenie Komisji.

Zawieszenie uchyla się dopiero po podjęciu przez państwo członkowskie niezbędnych środków zapewniających osiągnięcie w zadowalającym stopniu kamieni milowych i wartości docelowych określonych w decyzji wykonawczej Rady, o której mowa w art. 20 ust. 1.

7. W drodze odstępstwa od art. 116 ust. 2 rozporządzenia finansowego termin płatności zaczyna swój bieg z dniem poinformowania danego państwa członkowskiego o decyzji upoważniającej do wypłaty zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu lub z dniem poinformowania o uchyleniu zawieszenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.

8. Jeżeli dane państwo członkowskie nie podejmie koniecznych środków w terminie sześciu miesięcy od zawieszenia, Komisja proporcjonalnie zmniejsza kwotę wkładu finansowego oraz, w stosownych przypadkach, pożyczki po umożliwieniu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia powiadomienia o stanowisku Komisji.

9. W przypadku niepoczynienia przez dane państwo członkowskie wymiernych postępów w realizacji żadnego z odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych w ciągu 18 miesięcy od daty przyjęcia decyzji wykonawczej Rady, o której mowa w art. 20 ust. 1, Komisja rozwiązuje umowy, o których mowa w art. 15 ust. 2 i art. 23 ust. 1, oraz umarza kwotę wkładu finansowego bez uszczerbku dla art. 14 ust. 3 rozporządzenia finansowego. Płatności zaliczkowe zgodnie z art. 13 muszą zostać odzyskane w całości. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie rozwiązania umów, o których mowa w art. 15 ust. 2 i art. 23 ust. 1, i, w stosownych przypadkach, odzyskania płatności zaliczkowych po umożliwieniu danemu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia powiadomienia go o ocenie Komisji, że nie osiągnięto wymiernych postępów.

10. W wyjątkowych okolicznościach przyjęcie decyzji upoważniającej do wypłaty wkładu finansowego oraz, w stosownych przypadkach, pożyczki zgodnie z ust. 5 można odroczyć o maksymalnie trzy miesiące.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

Artykuł 25

Przejrzystość

1. Komisja przekazuje plany odbudowy i zwiększania odporności formalnie przedłożone przez państwa członkowskie, a także wnioski dotyczące decyzji wykonawczych Rady, o których mowa w art. 20 ust. 1, podawane do wiadomości publicznej przez Komisję, równocześnie, na równych warunkach i bez zbędnej zwłoki Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
2. Informacje przekazane przez Komisję Radzie lub któremukolwiek z jej organów przygotowawczych w kontekście niniejszego rozporządzenia lub jego wykonania są jednocześnie udostępniane Parlamentowi Europejskiemu, w razie konieczności z zastrzeżeniem uzgodnień dotyczących poufności. Odnośne wyniki dyskusji prowadzonych w organach przygotowawczych Rady są udostępniane właściwej komisji Parlamentu Europejskiego.
3. Zainteresowane państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o utajnienie informacji szczególnie chronionych lub poufnych, których ujawnienie mogłoby zagrozić interesom publicznym państwa członkowskiego. W takim przypadku Komisja porozumiewa się z Parlamentem Europejskim i Radą w sprawie możliwości udostępnienia im utajnionych informacji w sposób poufny, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami.
4. Komisja przedstawia właściwej komisji Parlamentu Europejskiego przegląd swoich wstępnych ustaleń dotyczących osiągnięcia w zadowalający sposób odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych zawartych w planach odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich.
5. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie informacji na temat aktualnej sytuacji w odniesieniu do oceny planów odbudowy i zwiększania odporności w kontekście dialogu w sprawie odbudowy i odporności, o którym mowa w art. 26.

Artykuł 26

Dialog w sprawie odbudowy i zwiększania odporności

1. Aby usprawnić dialog między instytucjami unijnymi, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, oraz aby zapewnić większą przejrzystość i rozliczalność, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może co dwa miesiące wzywać Komisję do udziału w dyskusji w celu omówienia następujących kwestii:
 - a) stan odbudowy, odporności i zdolności dostosowawczych w Unii, a także środki przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia;
 - b) plany odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich;
 - c) ocena planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich;
 - d) najważniejsze ustalenia ze sprawozdania z przeglądu, o którym mowa w art. 16 ust.2;
 - e) stan osiągnięcia kamieni milowych i wartości docelowych określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich;
 - f) procedury dotyczące płatności, zawieszenia i rozwiązania, w tym przedstawione uwagi i środki zaradcze podjęte przez państwa członkowskie w celu zapewnienia osiągnięcia w zadowalający sposób kamieni milowych i wartości docelowych;
 - g) inne istotne informacje i dokumenty udostępnione przez Komisję właściwej komisji Parlamentu Europejskiego w związku z wdrażaniem Instrumentu.

2. Parlament Europejski może wyrażać w rezolucjach swoje opinie w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 1.
3. Komisja uwzględnia elementy wynikające z opinii wyrażonych w ramach dialogu w sprawie odbudowy i zwiększania odporności, w tym rezolucji Parlamentu Europejskiego, jeżeli zostały one przedstawione.
4. Tabela wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności, o której mowa w art. 30, służy jako podstawa dialogu w sprawie odbudowy i zwiększania odporności.

ROZDZIAŁ VI

SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 27

Sprawozdawczość państw członkowskich w ramach europejskiego semestru

Zainteresowane państwo członkowskie składa dwa razy w roku w ramach europejskiego semestru sprawozdanie z postępów w realizacji swojego planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym ustaleń operacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 6, oraz sprawozdanie na temat wspólnych wskaźników, o których mowa w art. 29 ust. 4. W tym celu sprawozdania państw członkowskich muszą być odpowiednio odzwierciedlone w krajowych programach reform, które wykorzystuje się jako narzędzie sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności.

ROZDZIAŁ VII

KOMPLEMENTARNOŚĆ, MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 28

Koordinacja i komplementarność

Komisja i zainteresowane państwa członkowskie, w sposób odpowiadający ich właściwościom, sprzyjają powstawaniu synergii i zapewniają skuteczną koordynację między Instrumentem a innymi programami i instrumentami unijnymi, w tym Instrumentem Wsparcia Technicznego, a w szczególności z działaniami finansowanymi z funduszy unijnych. W tym celu:

- a) zapewniają komplementarność, synergię, spójność i zgodność między różnymi instrumentami na poziomie unijnym, krajowym i, w stosownych przypadkach, regionalnym, w szczególności w odniesieniu do działań finansowanych z funduszy unijnych, zarówno na etapie planowania, jak i wdrażania;
- b) optymalizują mechanizmy koordynacji, aby uniknąć powielania wysiłków; oraz
- c) zapewniają ścisłą współpracę między podmiotami odpowiedzialnymi za wdrażanie i kontrolę na poziomie unijnym, krajowym i, w stosownych przypadkach, regionalnym na potrzeby osiągnięcia celów Instrumentu.

Artykuł 29

Monitorowanie wdrażania

1. Komisja monitoruje wdrażanie Instrumentu i mierzy osiągnięcie celów określonych w art. 4. Monitorowanie wdrażania jest ukierunkowane i proporcjonalne do działań prowadzonych w ramach Instrumentu.

2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów, wprowadzony przez Komisję, zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania wdrażania działań i ich rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.
3. Komisja składa sprawozdanie ex post dotyczące wydatków finansowanych przez Instrument w ramach każdego z filarów, o których mowa w art. 3. Taka sprawozdawczość będzie oparta na zestawieniu szacunkowych wydatków przedstawionych w zatwierdzonych planach odbudowy i zwiększania odporności.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia do końca grudnia 2021 r. aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w celu:
 - a) określenia wskaźników stosowanych do celów sprawozdawczości dotyczącej postępów oraz do celów monitorowania i oceny Instrumentu pod kątem osiągnięcia celów ogólnych i szczegółowych; oraz
 - b) określenia metodyki sprawozdawczości w zakresie wydatków socjalnych, w tym wydatków na dzieci i młodzież, w ramach Instrumentu.
5. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania dotyczące wspólnych wskaźników.

Artykuł 30

Tabela wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności

1. Komisja ustanawia tabelę wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności (zwaną dalej „tabelą wyników”), która przedstawia postępy w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich w każdym z sześciu filarów, o których mowa w art. 3. Tabela wyników stanowi system sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów Instrumentu.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 33 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie szczegółowych elementów tabeli wyników w celu przedstawienia postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności, o których mowa w ust. 1.
3. Tabela wyników przedstawia również postępy w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności w odniesieniu do wspólnych wskaźników, o których mowa w art. 29 ust. 4.
4. Tabela wyników zacznie funkcjonować do grudnia 2021 r. i będzie aktualizowana przez Komisję dwa razy w roku. Tabela wyników będzie publicznie dostępna na stronie internetowej lub na portalu internetowym.

Artykuł 31

Sprawozdanie roczne

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wdrażania Instrumentu.
2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje na temat postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności poszczególnych państw członkowskich w ramach Instrumentu, w tym informacje na temat stanu realizacji kamieni milowych i wartości docelowych oraz stanu płatności i ich zawieszenia.
3. Sprawozdanie roczne zawiera ponadto następujące informacje:
 - a) wkład Instrumentu w realizację celów klimatycznych i cyfrowych;
 - b) wyniki Instrumentu w oparciu o wspólne wskaźniki, o których mowa w art. 29 ust. 4;
 - c) wydatki finansowane z Instrumentu w ramach sześciu filarów, o których mowa w art. 3, z uwzględnieniem wydatków socjalnych, w tym wydatków na dzieci i młodzież, o których mowa w art. 29 ust. 4.

4. Do celów sprawozdawczości dotyczącej działalności, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisja może wykorzystywać – w stosownych przypadkach – treść dokumentów, które zostały formalnie przyjęte przez Komisję w ramach europejskiego semestru.

Artykuł 32

Ocena i ocena ex post Instrumentu

1. Do dnia 20 lutego 2024 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów niezależne sprawozdanie z oceny wdrażania Instrumentu, a do dnia 31 grudnia 2028 r. -niezależne sprawozdanie z oceny ex post.
2. Sprawozdanie z oceny zawiera w szczególności ocenę stopnia osiągnięcia celów, efektywności wykorzystania zasobów oraz europejskiej wartości dodanej. Sprawozdanie to zawiera również ocenę, czy wszystkie cele i działania są nadal adekwatne.
3. W razie potrzeby do sprawozdania dołącza się wniosek dotyczący zmian niniejszego rozporządzenia.
4. Sprawozdanie z oceny ex post stanowi całościową ocenę Instrumentu i zawiera informacje na temat jego długoterminowego wpływu.

Artykuł 33

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 29 ust. 4 i art. 30 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 19 lutego 2021 r. [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 29 ust. 4 i art. 30 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 29 ust. 4 i art. 30 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie jednego miesiąca od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o jeden miesiąc z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ VIII

KOMUNIKACJA I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 34

Informacja, komunikacja i promocja

1. Komisja może podejmować działania komunikacyjne, by zapewnić widoczność unijnego finansowania na rzecz wsparcia finansowego przewidzianego w danym planie odbudowy i zwiększania odporności, między innymi poprzez wspólne działania w zakresie komunikacji z zainteresowanymi organami krajowymi. Komisja może, w stosownych przypadkach, zadbać o to, by za pośrednictwem oświadczenia o źródłach finansowania informowano o wsparciu udzielonym w ramach Instrumentu i potwierdzano takie wsparcie.
2. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w tym w stosownych przypadkach przez umieszczenie godła Unii i odpowiedniego oświadczenia o finansowaniu w brzmieniu „sfinansowane przez Unię Europejską – NextGenerationEU”, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
3. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Instrumentem, działaniami podjętymi w jego ramach i uzyskanymi rezultatami. W stosownych przypadkach Komisja informuje przedstawicielstwa Parlamentu Europejskiego o swoich działaniach i angażuje je w te działania. Zasoby finansowe przydzielone na Instrument przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 4.

Artykuł 35

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 36

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lutego 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D. M.SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodniczący
A.COSTA

ZAŁĄCZNIK I

Metodyka obliczania maksymalnego wkładu finansowego przypadającego na państwo członkowskie w ramach Instrumentu

W niniejszym załączniku wyjaśniono metodykę obliczania maksymalnego wkładu finansowego dostępnego dla poszczególnych państw członkowskich zgodnie z art. 11. Metodyka ta uwzględnia, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego:

- liczbę ludności;
- odwrotność PKB na mieszkańca;
- średnią stopę bezrobocia w ciągu ostatnich pięciu lat w porównaniu ze średnią unijną (2015–2019);
- spadek realnego PKB w 2020 r. i spadek realnego PKB w latach 2020 i 2021 łącznie.

Aby uniknąć nadmiernej koncentracji zasobów:

- odwrotność PKB na mieszkańca ograniczona jest do maksymalnie 150 % średniej unijnej;
- odchylenie stopy bezrobocia danego państwa członkowskiego od średniej unijnej ograniczone jest do maksymalnie 150 % średniej unijnej;
- aby uwzględnić generalnie bardziej stabilne rynki pracy zamożniejszych państw członkowskich (których DNB na mieszkańca kształtuje się powyżej średniej unijnej), odchylenie stopy bezrobocia tych państw od średniej unijnej ograniczone jest do maksymalnie 75 %.

Maksymalny wkład finansowy państwa członkowskiego w ramach Instrumentu (MFC_i) określa się następująco:

$$MFC_i = v_i \times (FS)$$

gdzie:

FS (wsparcie finansowe) oznacza finansowanie dostępne w ramach Instrumentu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. a); oraz

v_i oznacza klucz alokacji państwa członkowskiego i , zdefiniowany jako:

$$v_i = 0,7 \kappa_i + 0,3 \alpha_i$$

gdzie:

κ_i oznacza klucz alokacji zastosowany do 70 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), i określony w załączniku II); i

α_i oznacza klucz alokacji zastosowany do 30 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), i określony w załączniku III.

ZAŁĄCZNIK II

Klucz alokacji zastosowany do 70 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), κ_i definiuje się w następujący sposób:

$$\kappa_i = \frac{\sigma_{i,2019} * u_i}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2019} * u_i},$$

$$\text{gdzie } \sigma_{i,2019} = \frac{GDP_{EU,2019}^{PC}}{GDP_{i,2019}^{PC}} * \frac{pop_{i,2019}}{pop_{EU,2019}} \quad u_i = \frac{U_{i,2015-2019}}{U_{EU,2015-2019}},$$

$$\text{a } \frac{GDP_{EU,2019}^{PC}}{GDP_{i,2019}^{PC}} \leq 1,5,$$

$u_i \leq 0,75$ dla państw członkowskich, których $GNI_{i,2019}^{PC} > GNI_{EU,2019}^{PC}$ i

$u_i \leq 1,5$ dla państw członkowskich, których $GNI_{i,2019}^{PC} \leq GNI_{EU,2019}^{PC}$

Definicje (!):

- $GDP_{i,2019}^{PC}$ oznacza nominalny PKB na mieszkańca państwa członkowskiego i w 2019 r.;
- $GDP_{EU,2019}^{PC}$ oznacza średnią ważoną PKB na mieszkańca państw członkowskich UE-27 w 2019 r.;
- $pop_{i,2019}$ oznacza całkowitą liczbę ludności państwa członkowskiego i w 2019 r.;
- $pop_{EU,2019}$ oznacza całkowitą liczbę ludności państw członkowskich UE-27 w 2019 r.;
- $U_{i,2015-2019}$ oznacza średnią stopę bezrobocia państwa członkowskiego i w latach 2015–2019;
- $U_{EU,2015-2019}$ oznacza średnią stopę bezrobocia w latach 2015–2019 w państwach członkowskich UE-27 (każdego roku średnia ważona państw członkowskich UE-27);
- $GNI_{i,2019}^{PC}$ oznacza DNB na mieszkańca państwa członkowskiego i w 2019 r.,
- $GNI_{EU,2019}^{PC}$ oznacza średnią ważoną DNB na mieszkańca państw członkowskich UE-27 w 2019 r.

(!) Wszystkie dane zawarte w rozporządzeniu pochodzą z Eurostatu; data graniczna: maj 2020 r. dla danych historycznych.

ZAŁĄCZNIK III

Klucz alokacji zastosowany do 30 % kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), α_i definiuje się w następujący sposób:

$$\alpha_i = \frac{\phi_i + \rho_i}{2}$$

gdzie:

$$\phi_i = \frac{\sigma_{i,2019} * \delta GDP_{i,2020-2019}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2019} * \delta GDP_{i,2020-2019}} \quad \rho_i = \frac{\sigma_{i,2019} * \delta GDP_{i,2021-2019}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2019} * \delta GDP_{i,2021-2019}}$$

gdzie:

$$\delta GDP_{i,2020-2019} = \min \left\{ \frac{GDP_{i,2020}}{GDP_{i,2019}} - 1; 0 \right\} \quad \delta GDP_{i,2021-2019} = \min \left\{ \frac{GDP_{i,2021}}{GDP_{i,2019}} - 1; 0 \right\}_i$$

$$\sigma_{i,2019} = \frac{GDP_{EU,2019}^{PC}}{GDP_{i,2019}^{PC}} * \frac{pop_{i,2019}}{pop_{EU,2019}}$$

$$\text{przy } \frac{GDP_{EU,2019}^{PC}}{GDP_{i,2019}^{PC}} \leq 1,5$$

Definicje:

- $GDP_{i,t}$ oznacza realny PKB państwa członkowskiego i w okresie $t = 2019, 2020, 2021$;
- $GDP_{i,2019}^{PC}$ oznacza PKB na mieszkańca państwa członkowskiego i w 2019 r.;
- $GDP_{EU,2019}^{PC}$ oznacza średnią ważoną PKB na mieszkańca państw członkowskich UE-27 w 2019 r.;
- $pop_{i,2019}$ oznacza całkowitą liczbę ludności państwa członkowskiego i w 2019 r.;
- $pop_{EU,2019}$ oznacza całkowitą liczbę ludności państw członkowskich UE-27 w 2019 r.

Spadek realnego PKB na 2020 r. ($\delta GDP_{i,2020-2019}$) oraz łączny spadek realnego PKB w okresie 2020–2021 ($\delta GDP_{i,2020-2019}$) opierają się na prognozach Komisji z jesieni 2020 r. i są aktualizowane do dnia 30 czerwca 2022 r. dla każdego państwa członkowskiego poprzez zastąpienie danych z prognoz Komisji z jesieni 2020 r. rzeczywistymi wynikami przedstawionymi w najnowszej dostępnej aktualizacji danych Eurostatu o kodzie „tec00115 (stopa realnego wzrostu PKB – wielkość)”.

ZAŁĄCZNIK IV

W wyniku zastosowania metodyk przedstawionych w załącznikach I, II i III do kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), przeliczonej na ceny bieżące, uzyskuje się następujące udziały i kwoty maksymalnego wkładu finansowego dla każdego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem aktualizacji obliczeń przeprowadzonej do dnia 30 czerwca 2022 r.:

Maksymalny wkład finansowy na państwo członkowskie UE					
	w przypadku 70 % dostępnej kwoty		W przypadku 30 % dostępnej kwoty (kwota orientacyjna w oparciu o prognozy Komisji z jesieni 2020 r.)		Ogółem
	Udział % w łącznej kwocie	Kwota (w tys. EUR, w cenach bieżących)	Udział % w łącznej kwocie	Kwota (w tys. EUR, w cenach bieżących)	
BE	1,56 %	3 646 437	2,20 %	2 278 834	5 925 271
BG	1,98 %	4 637 074	1,58 %	1 631 632	6 268 706
CZ	1,51 %	3 538 166	3,41 %	3 533 509	7 071 676
DK	0,56 %	1 303 142	0,24 %	248 604	1 551 746
DE	6,95 %	16 294 947	9,01 %	9 324 228	25 619 175
EE	0,32 %	759 715	0,20 %	209 800	969 515
IE	0,39 %	914 572	0,07 %	74 615	989 186
EL	5,77 %	13 518 285	4,11 %	4 255 610	17 773 895
ES	19,88 %	46 603 232	22,15 %	22 924 818	69 528 050
FR	10,38 %	24 328 797	14,54 %	15 048 278	39 377 074
HR	1,98 %	4 632 793	1,61 %	1 664 039	6 296 831
IT	20,45 %	47 935 755	20,25 %	20 960 078	68 895 833
CY	0,35 %	818 396	0,18 %	187 774	1 006 170
LV	0,70 %	1 641 145	0,31 %	321 944	1 963 088
LT	0,89 %	2 092 239	0,13 %	132 450	2 224 690
LU	0,03 %	76 643	0,02 %	16 883	93 526
HU	1,98 %	4 640 462	2,45 %	2 535 376	7 175 838
MT	0,07 %	171 103	0,14 %	145 371	316 474
NL	1,68 %	3 930 283	1,96 %	2 032 041	5 962 324
AT	0,95 %	2 231 230	1,19 %	1 230 938	3 462 169
PL	8,65 %	20 275 293	3,46 %	3 581 694	23 856 987
PT	4,16 %	9 760 675	4,01 %	4 149 713	13 910 387
RO	4,36 %	10 213 809	3,90 %	4 034 211	14 248 020
SI	0,55 %	1 280 399	0,48 %	496 924	1 777 322
SK	1,98 %	4 643 840	1,63 %	1 686 154	6 329 994
FI	0,71 %	1 661 113	0,41 %	424 692	2 085 805
SE	1,24 %	2 911 455	0,36 %	377 792	3 289 248
UE27	100,00 %	234 461 000	100,00 %	103 508 000	337 969 000

ZAŁĄCZNIK V

Wytyczne dotyczące oceny Instrumentu

1. Zakres

Niniejsze wytyczne wraz z niniejszym rozporządzeniem mają służyć Komisji jako podstawa do przejrzystej i sprawdliwej oceny planów odbudowy i zwiększania odporności zaproponowanych przez państwa członkowskie oraz do ustalenia wkładu finansowego, zgodnie z celami i wszelkimi innymi odpowiednimi wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Wytyczne te stanowią podstawę do stosowania kryteriów oceny i ustalania wkładu finansowego, o których mowa, odpowiednio, w art. 19 ust. 3 i art. 20 ust. 4.

Wytyczne dotyczące oceny mają na celu:

- a) zapewnienie dodatkowych wskazówek dotyczących procesu oceny propozycji planów odbudowy i zwiększania odporności przedkładanych przez państwa członkowskie;
- b) zapewnienie bardziej szczegółowego opisu kryteriów oceny i określenie systemu oceny ratingowej, który należy stworzyć w celu zapewnienia sprawiedliwego i przejrzystego procesu oceny; oraz
- c) określenie związku między oceną, której ma dokonać Komisja na podstawie kryteriów oceny, a ustaleniem wkładu finansowego, który zostanie określony we wniosku Komisji dotyczącym decyzji Rady w odniesieniu do planów odbudowy i zwiększania odporności.

Wytyczne te są narzędziem ułatwiającym Komisji ocenę propozycji planów odbudowy i zwiększania odporności przedłożonych przez państwa członkowskie oraz zapewniającym, aby plany odbudowy i zwiększania odporności wspierały reformy i inwestycje publiczne, które są istotne i charakteryzują się wysoką wartością dodaną w odniesieniu do celów Instrumentu, przy jednoczesnym zapewnieniu równego traktowania państw członkowskich.

2. Kryteria oceny

Zgodnie z art. 19 ust. 3 Komisja ocenia plany odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o kryteria adekwatności, skuteczności, efektywności i spójności. W wyniku procesu oceny Komisja nadaje – w odniesieniu do każdego z kryteriów oceny, o których mowa w art. 19 ust. 3 – określony rating planom odbudowy i zwiększania odporności przedłożonym przez państwa członkowskie, aby ustalić alokację finansową zgodnie z art. 20 ust. 4.

W celu uproszczenia i usprawnienia systemu ocen ratingowych skala ratingu sięga od A do C, jak określono poniżej:

Adekwatność:

- 2.1. Plan odbudowy i zwiększania odporności stanowi kompleksową i odpowiednio wyważoną reakcję na sytuację gospodarczą i społeczną, tym samym przyczyniając się odpowiednio do realizacji wszystkich sześciu filarów, o których mowa w art. 3, z uwzględnieniem szczególnych wyzwań i alokacji finansowej dotyczących danego państwa członkowskiego.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

- plan odbudowy i zwiększania odporności przyczynia się w kompleksowy i odpowiednio wyważony sposób do realizacji sześciu filarów, o których mowa w art. 3, biorąc pod uwagę szczególne wyzwania dotyczące danego państwa członkowskiego, z uwzględnieniem wkładu finansowego danego państwa członkowskiego i wsparcia w formie pożyczki, o które wystąpiono.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu

2.2. Plan odbudowy i zwiększania odporności ma przyczynić się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom lub ich znacznej części, które zostały wskazane w stosownych zaleceniach dla poszczególnych krajów, w tym w zakresie ich aspektów fiskalnych, oraz w stosownych przypadkach w zaleceniach sformułowanych na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, skierowanych do danego państwa członkowskiego, lub wyzwaniom wskazanym w innych stosownych dokumentach formalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

— plan odbudowy i zwiększania odporności ma przyczynić się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom lub ich znacznej części, które zostały wskazane w stosownych zaleceniach dla poszczególnych krajów, w tym w zakresie ich aspektów fiskalnych, oraz w stosownych przypadkach w zaleceniach sformułowanych na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, skierowanych do danego państwa członkowskiego, lub wyzwaniom wskazanym w innych stosownych dokumentach formalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru, z uwzględnieniem wkładu finansowego danego państwa członkowskiego oraz wsparcia w formie pożyczki, o które wystąpiono, a także zakresu i skali szczególnych dla danego kraju wyzwań oraz informacji ujętych w krajowych programach reform;

oraz

— plan odbudowy i zwiększania odporności stanowi kompleksową i adekwatną odpowiedź na sytuację gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego;

oraz

— wyzwania podjęte w planie odbudowy i zwiększania odporności uznaje się za istotne w kontekście zwiększenia, w zrównoważony sposób, potencjału wzrostu gospodarczego danego państwa członkowskiego;

oraz

— oczekuje się, że w następstwie ukończenia zaproponowanych reform i inwestycji możliwe będzie stwierdzenie, że odnośne wyzwania przewyżczono lub zajęto się nimi w sposób przyczyniający się znacząco do ich przewyżczenia.

Rating

A – plan odbudowy i zwiększania odporności przyczynia się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom lub znacznej ich części, które zostały wskazane w zaleceniach dla poszczególnych krajów, lub wyzwaniom wskazanym w innych stosownych dokumentach formalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru; plan odbudowy i zwiększania odporności stanowi odpowiednią reakcję na sytuację gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego

B – plan odbudowy i zwiększania odporności przyczynia się do częściowego sprostania wszystkim wyzwaniom lub znacznej ich części, które zostały wskazane w zaleceniach dla poszczególnych krajów, lub wyzwaniom wskazanym w innych stosownych dokumentach formalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru; plan odbudowy i zwiększania odporności stanowi częściowo odpowiednią reakcję na sytuację gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego

C – plan odbudowy i zwiększania odporności nie przyczynia się do sprostania wyzwaniom określonym w zaleceniach dla poszczególnych krajów lub w innych stosownych dokumentach formalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru; plan odbudowy i zwiększania odporności nie stanowi odpowiedniej reakcji na sytuację gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego

2.3. Plan odbudowy i zwiększania odporności ma skutecznie przyczynić się do wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz zwiększenia odporności gospodarczej, społecznej i instytucjonalnej państwa członkowskiego, przyczyniając się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych, w tym poprzez promowanie polityki na rzecz dzieci i młodzieży, złagodzenia skutków gospodarczych i społecznych kryzysu związanego z COVID-19, a przez to do wzmocnienia spójności i konwergencji gospodarczej, społecznej i terytorialnej w Unii.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

- plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania mające na celu promowanie wzrostu gospodarczego i spójności gospodarczej w sposób sprzyjający włączeniu społecznemu, zwłaszcza zaradzenie słabościom gospodarki państw członkowskich, pobudzenie potencjału wzrostu gospodarczego danego państwa członkowskiego, pobudzenie tworzenia miejsc pracy i łagodzenie negatywnych skutków kryzysu;

oraz

- plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania mające na celu wzmocnienie spójności społecznej i systemów ochrony socjalnej, w tym polityki na rzecz dzieci i młodzieży, poprzez zmniejszenie podatności na zagrożenia społeczne, przyczynienie się do realizacji zasad Europejskiego filaru praw socjalnych oraz przyczynienie się do poprawy poziomów wskaźników tablicy wskaźników społecznych;

oraz

- plan odbudowy i zwiększania odporności ma na celu zmniejszenie podatności gospodarki państwa członkowskiego na wstrząsy;

oraz

- plan odbudowy i zwiększania odporności ma na celu zwiększenie zdolności struktur i instytucji gospodarczych i społecznych państwa członkowskiego do dostosowania się do wstrząsów i uodpornienia się na nie;

oraz

- plan odbudowy i zwiększania odporności ma przyczynić się do zwiększenia spójności i konwergencji gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

Rating

A – duży oczekiwany wpływ

B – średni oczekiwany wpływ

C – niewielki oczekiwany wpływ

- 2.4. Plan odbudowy i zwiększania odporności ma przyczynić się do zapewnienia, aby żadne z działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności nie czyniło poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 (zasada „nie czyni poważnych szkód”).

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

- żadne z działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności nie czyni poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 (zasada „nie czyni poważnych szkód”).

Rating

A – żadne działanie nie czyni poważnych szkód dla celów środowiskowych (zasada „nie czyni poważnych szkód”)

C – przynajmniej jedno działanie czyni poważne szkody dla celów środowiskowych (zasada „nie czyni poważnych szkód”).

- 2.5. Plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania, które skutecznie przyczyniają się do zielonej transformacji, w tym do różnorodności biologicznej, lub do sprostania wyzwaniom, oraz które stanowią kwotę wynoszącą co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o metodę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku VI; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VI; współczynniki wsparcia celów klimatycznych można zwiększyć, pod warunkiem uzyskania zgody Komisji, do całkowitej kwoty 3 % alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na cele klimatyczne.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

- realizacja planowanych działań ma przyczynić się skutecznie do zielonej transformacji, w tym różnorodności biologicznej, oraz, w stosownych przypadkach, do sprostania związanym z tym wyzwaniom, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia celów UE na rok 2030 w dziedzinie klimatu, przy jednoczesnym osiągnięciu celu neutralności klimatycznej Unii do 2050 r.;

oraz

- państwa członkowskie stosują metodykę polegającą na przypisaniu konkretnej wagi udzielonemu wsparciu odzwierciedlającej stopień, w jakim wsparcie takie przyczynia się do osiągnięcia celów klimatycznych. Wagi przypisuje się do wymiarów i kodów rodzajów interwencji określonych w załączniku VI; wagi te można zwiększyć w przypadku poszczególnych inwestycji, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które wiarygodnie zwiększają ich wpływ na cele klimatyczne. Ten sam system ważenia jest stosowany do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VI;

oraz

- realizacja planowanych działań ma mieć trwały wpływ.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu

- 2.6. Plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania, które skutecznie przyczyniają się do transformacji cyfrowej lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom, oraz które stanowią kwotę wynoszącą co najmniej 20 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności w oparciu o metodykę znakowania cyfrowego określoną w załączniku-VII; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VII; współczynniki wsparcia celów cyfrowych można zwiększyć w przypadku poszczególnych inwestycji, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które zwiększają ich wpływ na cele cyfrowe;

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

- realizacja planowanych działań ma w znacznym stopniu przyczynić się do transformacji cyfrowej sektorów gospodarczych lub społecznych;

lub

- realizacja planowanych działań ma w znacznym stopniu przyczynić się do sprostania wyzwaniom wynikającym z transformacji cyfrowej;

oraz

- państwa członkowskie stosują metodykę polegającą na przypisaniu konkretnej wagi udzielonemu wsparciu, odzwierciedlającej stopień, w jakim wsparcie takie przyczynia się do osiągnięcia celów cyfrowych. Wagi przypisuje się do wymiarów i kodów rodzajów interwencji określonych w załączniku VII; wagi te można zwiększyć w przypadku poszczególnych inwestycji, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które zwiększają ich wpływ na cele cyfrowe. Ten sam system ważenia jest stosowany do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VII;

oraz

- realizacja planowanych działań ma mieć trwały wpływ.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu

Skuteczność:

2.7. Plan odbudowy i zwiększania odporności ma mieć trwały wpływ na dane państwo członkowskie.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

— realizacja planowanych działań ma przynieść zmiany strukturalne w administracji lub w odpowiednich instytucjach;
lub

— realizacja planowanych działań ma przynieść zmiany strukturalne w odpowiednich obszarach polityki;

oraz

— realizacja planowanych działań ma mieć trwały wpływ.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu

2.8. Ustalenia zaproponowane przez dane państwa członkowskie mają zapewnić skuteczne monitorowanie i realizację planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym planowanego harmonogramu działań, kamieni milowych i wartości docelowych oraz związanych z nimi wskaźników.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

— w państwie członkowskim istnieje struktura, której powierzono: (i) realizację planu odbudowy i zwiększania odporności; (ii) monitorowanie postępów w osiąganiu kamieni milowych i wartości docelowych; oraz (iii) sprawozdawczość;

oraz

— zaproponowane kamienie milowe i wartości docelowe są jasne i realistyczne; a zaproponowane wskaźniki dotyczące tych kamieni milowych i wartości docelowych są adekwatne, akceptowalne i wiarygodne;

oraz

— ogół ustaleń zaproponowanych przez państwa członkowskie w zakresie organizacji (w tym postanowienia zapewniające wystarczający przydział personelu) oraz realizacji reform i inwestycji jest wiarygodny.

Rating

A – adekwatne ustalenia dotyczące skutecznej realizacji

B – minimalne ustalenia dotyczące skutecznej realizacji

C – niewystarczające ustalenia dotyczące skutecznej realizacji

Efektywność:

2.9. Przedstawione przez państwo członkowskie uzasadnienie kwoty szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest racjonalne i wiarygodne oraz zgodne z zasadą efektywności kosztowej i proporcjonalne do spodziewanego wpływu na krajową gospodarkę i społeczeństwo.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

— państwo członkowskie przedstawiło wystarczające informacje i dowody wskazujące na to, że kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest odpowiednia (racjonalna);

oraz

- państwo członkowskie przedstawiło wystarczające informacje i dowody wskazujące na to, że kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest zgodna z charakterem i rodzajem planowanych reform i inwestycji (wiarygodna);

oraz

- państwo członkowskie przedstawiło wystarczające informacje i dowody wskazujące na to, że kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności, który ma być finansowany w ramach Instrumentu, nie jest pokryta z istniejącego lub planowanego finansowania unijnego;

oraz

- kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest proporcjonalna do oczekiwanego wpływu planowanych działań na społeczeństwo i gospodarkę danego państwa członkowskiego.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu

- 2.10. Ustalenia zaproponowane przez dane państwo członkowskie mają przyczynić się do zapobiegania korupcji, nadużyciom finansowym i konfliktom interesów, a także ich wykrywania i eliminowania, podczas korzystania ze środków finansowych w ramach Instrumentu, w tym ustalenia mające na celu unikanie podwójnego finansowania w ramach Instrumentu i innych programów unijnych.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

- system kontroli wewnętrznej opisany w planie odbudowy i zwiększania odporności opiera się na solidnych procesach i strukturach oraz wyraźnie określa podmioty (organy/jednostki) oraz ich role i obowiązki w zakresie wykonywania zadań dotyczących kontroli wewnętrznej; w szczególności zapewnia właściwe rozdzielenie odpowiednich funkcji;

oraz

- system kontroli i inne odpowiednie ustalenia, w tym dotyczące gromadzenia i udostępniania danych na temat ostatecznych odbiorców opisanych w planie odbudowy i zwiększania odporności, w szczególności w celu zapobiegania korupcji, nadużyciom finansowym i konfliktom interesów, ich wykrywania i korygowania, podczas korzystania ze środków finansowych udostępnionych w ramach Instrumentu, są odpowiednie;

oraz

- ustalenia opisane w planie odbudowy i zwiększania odporności, mające na celu unikanie podwójnego finansowania w ramach Instrumentu i innych programów unijnych, są odpowiednie;

oraz

- podmioty (organy/jednostki) odpowiedzialne za kontrole dysponują uprawnieniami prawnymi i zdolnościami administracyjnymi do pełnienia przewidzianych dla nich ról i zadań.

Rating

A – adekwatne ustalenia

C – niewystarczające ustalenia

Spójność:

- 2.11. Plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania służące realizacji reform i projektów inwestycji publicznych, które stanowią spójne działania.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres

- plan odbudowy i zwiększania odporności obejmuje działania, które przyczyniają się do wzmocnienia wzajemnych skutków;

lub

- plan odbudowy i zwiększania odporności obejmuje działania, które się wzajemnie uzupełniają.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu

3. Ustalenie wkładu finansowego

Zgodnie z art. 20 we wniosku Komisji ustala się wkład finansowy, biorąc pod uwagę znaczenie i spójność planu odbudowy i zwiększania odporności zaproponowanego przez dane państwo członkowskie, które to znaczenie i spójność ocenia się na podstawie kryteriów określonych w art. 19 ust. 3. W tym celu Komisja stosuje następujące kryteria:

- a) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria określone w art. 19 ust. 3, a kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest równa maksymalnej kwocie wkładu finansowego obliczonego dla tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 11 lub wyższa od tej kwoty, wkład finansowy przydzielony danemu państwu członkowskiemu jest równy łącznej kwocie maksymalnego wkładu finansowego obliczonego dla tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 11;
- b) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria określone w art. 19 ust. 3, a kwota szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest niższa niż maksymalny wkład finansowy obliczony dla tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 11, wkład finansowy przydzielony danemu państwu członkowskiemu jest równy kwocie szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności;
- c) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności nie spełnia w zadowalający sposób kryteriów określonych w art. 19 ust. 3, danemu państwu członkowskiemu nie przydziela się wkładu finansowego.

Do celów stosowania niniejszego akapitu stosuje się następujące wzory:

— w odniesieniu do a) powyżej: $If C^i \geq MFC^i$ państwo członkowskie i otrzymuje MFC^i

— w odniesieniu do b) powyżej: $If C^i \geq MFC^i$ państwo członkowskie i otrzymuje C^i

gdzie:

— i oznacza dane państwo członkowskie

— MFC oznacza maksymalny wkład finansowy dla danego państwa członkowskiego

— C oznacza kwotę szacunkowych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności

W wyniku oceny i po uwzględnieniu ratingów:

Plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria oceny:

Jeżeli rating ostateczny dotyczący kryteriów w punkcie 2 zawiera wyniki:

— A dla kryteriów 2.2, 2.3, 2.5 i 2.6;

oraz dla pozostałych kryteriów:

— wszystkie wyniki A,

lub

— brak przewagi wyników B nad A, bez żadnego wyniku C.

Plan odbudowy i zwiększania odporności nie spełnia w zadowalający sposób kryteriów oceny:

Jeżeli rating ostateczny dotyczący kryteriów w punkcie 2 zawiera wyniki:

— brak wyniku A dla kryteriów 2.2, 2.3, 2.5 i 2.6;

oraz dla pozostałych kryteriów:

— z przewagą wyników B nad A,

lub

— z co najmniej jednym wynikiem C.

ZAŁĄCZNIK VI

Metodyka monitorowania wydatków na cele związane z klimatem

Wymiary i kody rodzajów interwencji w ramach Instrumentu

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczenia wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczenia wsparcia na cele środowiskowe
001	Inwestycje w środki trwałe, w tym infrastrukturę badawczą, w mikroprzedsiębiorstwach bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
002	Inwestycje w środki trwałe, w tym infrastrukturę badawczą, w małych i średnich przedsiębiorstwach (w tym prywatnych ośrodkach badawczych) bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
002a1	Inwestycje w środki trwałe, w tym infrastrukturę badawczą, w dużych przedsiębiorstwach (!) bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
003	Inwestycje w środki trwałe, w tym infrastrukturę badawczą, w publicznych ośrodkach badawczych i instytucjach szkolnictwa wyższego bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
004	Inwestycje w wartości niematerialne i prawne w mikroprzedsiębiorstwach bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
005	Inwestycje w wartości niematerialne i prawne w MŚP (w tym prywatnych ośrodkach badawczych) bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
005a1	Inwestycje w wartości niematerialne i prawne w dużych przedsiębiorstwach bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
006	Inwestycje w wartości niematerialne i prawne w publicznych ośrodkach badawczych i instytucjach szkolnictwa wyższego bezpośrednio związane z działaniami badawczymi i innowacyjnymi	0 %	0 %
007	Działania badawcze i innowacyjne w mikroprzedsiębiorstwach, w tym tworzenie sieci kontaktów (badania przemysłowe, eksperymentalne prace rozwojowe, studia wykonalności)	0 %	0 %
008	Działania badawcze i innowacyjne w MŚP, w tym tworzenie sieci kontaktów	0 %	0 %
008a1	Działania badawcze i innowacyjne w dużych przedsiębiorstwach, w tym tworzenie sieci kontaktów	0 %	0 %
009	Działania badawcze i innowacyjne w publicznych ośrodkach badawczych, instytucjach szkolnictwa wyższego i ośrodkach kompetencji, w tym tworzenie sieci kontaktów (badania przemysłowe, eksperymentalne prace rozwojowe, studia wykonalności)	0 %	0 %
010	Cyfryzacja MŚP (w tym handel elektroniczny, e-biznes i sieciowe procesy biznesowe, ośrodki innowacji cyfrowych, żywe laboratoria, przedsiębiorcy internetowi i przedsiębiorstwa ICT typu start-up, usługi B2B)	0 %	0 %
010a1	Cyfryzacja dużych przedsiębiorstw (w tym handel elektroniczny, e-biznes i sieciowe procesy biznesowe, ośrodki innowacji cyfrowych, żywe laboratoria, przedsiębiorcy internetowi i przedsiębiorstwa ICT typu start-up, usługi B2B)	0 %	0 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
010b	Cyfryzacja MŚP lub dużych przedsiębiorstw (w tym handel elektroniczny, e-biznes i sieciowe procesy biznesowe, ośrodki innowacji cyfrowych, żywe laboratoria, przedsiębiorcy internetowi i przedsiębiorstwa ICT typu start-up, usługi B2B) zgodna z kryteriami dotyczącymi redukcji emisji gazów cieplarnianych lub kryteriami efektywności energetycznej ⁽²⁾	40 %	0 %
011	Rozwiązania ICT, usługi elektroniczne, aplikacje dla administracji	0 %	0 %
011a	Rozwiązania ICT, usługi elektroniczne, aplikacje dla administracji zgodne z kryteriami redukcji emisji gazów cieplarnianych lub kryteriami efektywności energetycznej ⁽²⁾	40 %	0 %
012	Usługi i aplikacje IT w zakresie umiejętności cyfrowych i włączenia cyfrowego	0 %	0 %
013	Usługi i aplikacje w zakresie e-zdrowia (w tym e-opieka, internet rzeczy w zakresie aktywności fizycznej i nowoczesnych technologii w służbie osobom starszym)	0 %	0 %
014	Infrastruktura biznesowa dla MŚP (w tym parki i obiekty przemysłowe)	0 %	0 %
015	Rozwój działalności i umiędzynarodowienie MŚP, w tym inwestycje produkcyjne	0 %	0 %
015a	Wsparcie dla dużych przedsiębiorstw za pośrednictwem instrumentów finansowych, w tym inwestycje produkcyjne	0 %	0 %
016	Rozwój umiejętności na rzecz inteligentnej specjalizacji, transformacji przemysłowej, przedsiębiorczości i zdolności dostosowawczych przedsiębiorstw w razie zmian	0 %	0 %
017	Zaawansowane usługi wsparcia dla MŚP i grup MŚP (w tym usługi w zakresie zarządzania, marketingu i projektowania)	0 %	0 %
018	Tworzenie przedsiębiorstw, wsparcie dla przedsiębiorstw typu spin-off i spin-out i przedsiębiorstw rozpoczynających działalność	0 %	0 %
019	Wsparcie dla klastrów innowacyjnych, w tym między przedsiębiorstwami, organizacjami badawczymi i organami publicznymi oraz sieciami biznesowymi, z korzyścią głównie dla MŚP	0 %	0 %
020	Procesy innowacji w MŚP (innowacje w zakresie procesów, organizacji, marketingu i współtworzenia, innowacje zorientowane na użytkownika i motywowane popytem)	0 %	0 %
021	Transfer technologii i współpraca między przedsiębiorstwami, ośrodkami badań naukowych i sektorem szkolnictwa wyższego	0 %	0 %
022	Procesy badawcze i innowacyjne, transfer technologii i współpraca między przedsiębiorstwami koncentrujące się na gospodarce niskoemisyjnej, odporności i przystosowaniu się do zmiany klimatu	100 %	40 %
023	Procesy badawcze i innowacyjne, transfer technologii i współpraca między przedsiębiorstwami koncentrujące się na gospodarce o obiegu zamkniętym	40 %	100 %
024	Projekty w zakresie efektywności energetycznej i projekty demonstracyjne w MŚP oraz działania wspierające	40 %	40 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
024a	Projekty w zakresie efektywności energetycznej i projekty demonstracyjne w dużych przedsiębiorstwach oraz działania wspierające	40 %	40 %
024b	Projekty w zakresie efektywności energetycznej i projekty demonstracyjne w MŚP lub w dużych przedsiębiorstwach oraz działania wspierające zgodne z kryteriami efektywności energetycznej ⁽³⁾	100 %	40 %
025	Renowacja istniejących budynków mieszkalnych do celów efektywności energetycznej, projekty demonstracyjne i działania wspierające	40 %	40 %
025a	Renowacja istniejących budynków mieszkalnych do celów efektywności energetycznej, projekty demonstracyjne i działania wspierające zgodne z kryteriami efektywności energetycznej ⁽⁴⁾	100 %	40 %
025b	Budowa nowych energooszczędnych budynków ⁽⁵⁾	40 %	40 %
026	Renowacja zwiększająca efektywność energetyczną lub działania w zakresie efektywności energetycznej w odniesieniu do infrastruktury publicznej, projekty demonstracyjne i działania wspierające	40 %	40 %
026a	Renowacja zwiększająca efektywność energetyczną lub działania w zakresie efektywności energetycznej w odniesieniu do infrastruktury publicznej, projekty demonstracyjne i działania wspierające zgodne z kryteriami efektywności energetycznej ⁽⁶⁾	100 %	40 %
027	Wsparcie dla przedsiębiorstw, które świadczą usługi przyczyniające się do gospodarki niskoemisyjnej i odporności na zmiany klimatu, w tym działania w zakresie zwiększania świadomości	100 %	40 %
028	Energia ze źródeł odnawialnych: wiatrowa	100 %	40 %
029	Energia ze źródeł odnawialnych: słoneczna	100 %	40 %
030	Energia ze źródeł odnawialnych: biomasa ⁽⁷⁾	40 %	40 %
030a	Energia ze źródeł odnawialnych: biomasa o wysokim poziomie redukcji emisji gazów cieplarnianych ⁽⁸⁾	100 %	40 %
031	Energia ze źródeł odnawialnych: morska	100 %	40 %
032	Inne rodzaje energii ze źródeł odnawialnych (w tym energia geotermalna)	100 %	40 %
033	Inteligentne systemy energetyczne (w tym inteligentne sieci i systemy ICT) oraz związane z nimi składowanie	100 %	40 %
034	Wysokosprawna kogeneracja, system ciepłowniczy i chłodniczy	40 %	40 %
034a0	Wysokosprawna kogeneracja, efektywny system ciepłowniczy i chłodniczy z niskimi emisjami w cyklu życia ⁽⁹⁾	100 %	40 %
034a1	Wymiana systemów ciepłowniczych zasilanych węglem na systemy ciepłownicze zasilane gazem ziemnym z myślą o łagodzeniu zmiany klimatu	0 %	0 %
034a2	Dystrybucja i transport gazu ziemnego zastępującego węgiel	0 %	0 %
035	Działania w zakresie dostosowania do zmiany klimatu oraz ochrona przed zagrożeniami związanymi z klimatem i zarządzanie takimi zagrożeniami: powódzie (w tym podnoszenie świadomości, ochrona ludności i systemy zarządzania klęskami żywiołowymi, infrastruktura i podejścia ekosystemowe)	100 %	100 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
036	Działania w zakresie dostosowania do zmiany klimatu oraz ochrona przed zagrożeniami związanymi z klimatem i zarządzanie takimi zagrożeniami: pożary (w tym podnoszenie świadomości, ochrona ludności i systemy zarządzania klęskami żywiołowymi, infrastruktura i podejścia ekosystemowe)	100 %	100 %
037	Działania w zakresie dostosowania do zmiany klimatu oraz ochrona przed zagrożeniami związanymi z klimatem i zarządzanie takimi zagrożeniami: inne zagrożenia, np. burze i susze (w tym podnoszenie świadomości, ochrona ludności i systemy zarządzania klęskami żywiołowymi, infrastruktura i podejścia ekosystemowe)	100 %	100 %
038	Zapobieganie zagrożeniom naturalnym niezwiązanym z klimatem (np. trzęsienia ziemi) oraz wywołanym działalnością człowieka (np. awarie przemysłowe) i zarządzanie ryzykiem w tym zakresie, w tym zwiększanie świadomości, ochrona ludności oraz systemy zarządzania klęskami i katastrofami, infrastruktura i podejście ekosystemowe	0 %	100 %
039	Dostarczanie wody do spożycia przez ludzi (infrastruktura do celów ujęcia, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji, działania na rzecz efektywności, zaopatrzenie w wodę pitną)	0 %	100 %
039a	Dostarczanie wody do spożycia przez ludzi (infrastruktura do celów ujęcia, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji, działania na rzecz efektywności, zaopatrzenie w wodę pitną) zgodne z kryteriami efektywności ⁽¹⁰⁾	40 %	100 %
040	Gospodarka wodna i ochrona zasobów wodnych (w tym gospodarowanie wodami w dorzeczu, konkretne działania przystosowania się do zmiany klimatu, ponowne użycie, ograniczanie wycieków)	40 %	100 %
041	Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków	0 %	100 %
041a	Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków zgodne z kryteriami efektywności energetycznej ⁽¹¹⁾	40 %	100 %
042	Gospodarowanie odpadami z gospodarstw domowych: działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, minimalizacji, segregacji, ponownego użycia, recyklingu	40 %	100 %
042a	Gospodarowanie odpadami z gospodarstw domowych: gospodarowanie odpadami resztkowymi	0 %	100 %
044	Gospodarowanie odpadami przemysłowymi i handlowymi: działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, minimalizacji, segregacji, ponownego użycia, recyklingu	40 %	100 %
044a	Gospodarowanie odpadami przemysłowymi i handlowymi: odpady resztkowe i niebezpieczne	0 %	100 %
045	Promowanie wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu jako surowców	0 %	100 %
045a	Wykorzystanie materiałów pochodzących z recyklingu jako surowców zgodnie z kryteriami efektywności ⁽¹²⁾	100 %	100 %
046	Rewaloryzacja obszarów przemysłowych i rekultywacja skażonych gruntów	0 %	100 %
046a	Rewaloryzacja obszarów przemysłowych i rekultywacja skażonych gruntów zgodnie z kryteriami efektywności ⁽¹³⁾	40 %	100 %
047	Wsparcie ekologicznych procesów produkcyjnych oraz efektywnego wykorzystywania zasobów w MŚP	40 %	40 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
047a	Wsparcie ekologicznych procesów produkcyjnych oraz efektywnego wykorzystywania zasobów w dużych przedsiębiorstwach	40 %	40 %
048	Działania mające na celu ograniczenie hałasu i poprawę jakości powietrza	40 %	100 %
049	Ochrona, regeneracja i zrównoważone wykorzystanie obszarów Natura 2000	40 %	100 %
050	Ochrona przyrody i różnorodności biologicznej, dziedzictwo naturalne i zasoby, zielona i niebieska infrastruktura	40 %	100 %
051	ICT: sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (sieć szkieletowa/dosyłowa)	0 %	0 %
052	ICT: sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (dostęp/lokalna pętla o wydajności równoważnej instalacji światłowodowej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi dla wielu lokali mieszkalnych)	0 %	0 %
053	ICT: sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (dostęp/lokalna pętla o wydajności równoważnej instalacji światłowodowej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi dla domów i przedsiębiorstw)	0 %	0 %
054	ICT: sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (dostęp/lokalna pętla o wydajności równoważnej instalacji światłowodowej do stacji bazowej zaawansowanych urządzeń telekomunikacji bezprzewodowej)	0 %	0 %
055	ICT: inne rodzaje infrastruktury ICT (w tym zasoby lub wyposażenie komputerowe o dużej skali, centra danych, czujniki i inne urządzenia bezprzewodowe)	0 %	0 %
055a	ICT: inne rodzaje infrastruktury ICT (w tym zasoby lub wyposażenie komputerowe o dużej skali, centra danych, czujniki i inne urządzenia bezprzewodowe) zgodne z kryteriami ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i kryteriami efektywności energetycznej (2)	40 %	0 %
056	Nowo wybudowane lub rozbudowane autostrady i drogi – sieć bazowa TEN-T (14)	0 %	0 %
057	Nowo wybudowane lub rozbudowane autostrady i drogi – sieć kompleksowa TEN-T	0 %	0 %
058	Nowo wybudowane lub rozbudowane drugorzędne połączenia drogowe z siecią drogową i węzłami TEN-T	0 %	0 %
059	Nowo wybudowane lub rozbudowane inne krajowe, regionalne i lokalne drogi dojazdowe	0 %	0 %
060	Przebudowane lub zmodernizowane autostrady i drogi – sieć bazowa TEN-T	0 %	0 %
061	Przebudowane lub zmodernizowane autostrady i drogi – sieć kompleksowa TEN-T	0 %	0 %
062	Inne drogi przebudowane lub zmodernizowane (autostrady, drogi krajowe, regionalne lub lokalne)	0 %	0 %
063	Cyfryzacja transportu: transport drogowy	0 %	0 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
063a	Cyfryzacja transportu, gdy ma częściowo na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych: transport drogowy	40 %	0 %
064	Nowo wybudowane lub rozbudowane linie kolejowe – sieć bazowa TEN-T	100 %	40 %
065	Nowo wybudowane lub rozbudowane linie kolejowe – sieć kompleksowa TEN-T	100 %	40 %
066	Inne nowo wybudowane lub rozbudowane linie kolejowe	40 %	40 %
066a	Inne nowo wybudowane lub rozbudowane linie kolejowe – elektryczne/bezemisyjne ⁽¹⁵⁾	100 %	40 %
067	Przebudowane lub zmodernizowane linie kolejowe – sieć bazowa TEN-T	100 %	40 %
068	Przebudowane lub zmodernizowane linie kolejowe – sieć kompleksowa TEN-T	100 %	40 %
069	Inne przebudowane lub zmodernizowane linie kolejowe	40 %	40 %
069a	Inne przebudowane lub zmodernizowane linie kolejowe – elektryczne/bezemisyjne ⁽¹⁵⁾	100 %	40 %
070	Cyfryzacja transportu: transport kolejowy	40 %	0 %
071	Europejski system zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS)	40 %	40 %
072	Tabor kolejowy	0 %	40 %
072a	Bezemisyjny / zasilany energią elektryczną ⁽¹⁶⁾ tabor kolejowy	100 %	40 %
073	Infrastruktura na potrzeby czystego transportu miejskiego ⁽¹⁷⁾	100 %	40 %
074	Tabor na potrzeby czystego transportu miejskiego ⁽¹⁸⁾	100 %	40 %
075	Infrastruktura przeznaczona dla rowerów	100 %	100 %
076	Cyfryzacja transportu miejskiego	0 %	0 %
076a	Cyfryzacja transportu, gdy ma częściowo na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych: transport miejski	40 %	0 %
077	Infrastruktura paliw alternatywnych ⁽¹⁹⁾	100 %	40 %
078	Transport multimodalny (TEN-T)	40 %	40 %
079	Transport multimodalny (nie w zastosowaniu miejskim)	40 %	40 %
080	Porty morskie (TEN-T)	0 %	0 %
080a	Porty morskie (TEN-T) z wyłączeniem obiektów przeznaczonych do transportu paliw kopalnych	40 %	0 %
081	Inne porty morskie	0 %	0 %
081a	Inne porty morskie z wyłączeniem obiektów przeznaczonych do transportu paliw kopalnych	40 %	0 %
082	Śródlądowe drogi wodne i porty (TEN-T)	0 %	0 %
082a	Śródlądowe drogi wodne i porty (TEN-T) z wyłączeniem obiektów przeznaczonych do transportu paliw kopalnych	40 %	0 %
083	Śródlądowe drogi wodne i porty (regionalne i lokalne)	0 %	0 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
083a0	Śródlądowe drogi wodne i porty (regionalne i lokalne) z wyłączeniem obiektów przeznaczonych do transportu paliw kopalnych	40 %	0 %
083a1	Systemy ochrony, bezpieczeństwa i zarządzania ruchem lotniczym dla istniejących portów lotniczych	0 %	0 %
084	Cyfryzacja transportu: inne rodzaje transportu	0 %	0 %
084a	Cyfryzacja transportu, gdy ma częściowo na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych: inne rodzaje transportu	40 %	0 %
085	Infrastruktura na potrzeby wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem	0 %	0 %
086	Infrastruktura na potrzeby szkół podstawowych i średnich	0 %	0 %
087	Infrastruktura na potrzeby szkolnictwa wyższego	0 %	0 %
088	Infrastruktura na potrzeby kształcenia i szkolenia zawodowego oraz edukacji dorosłych	0 %	0 %
089	Infrastruktura mieszkalnictwa dla migrantów, uchodźców i osób objętych ochroną międzynarodową lub ubiegających się o nią	0 %	0 %
090	Infrastruktura mieszkalnictwa (inna niż dla migrantów, uchodźców i osób objętych ochroną międzynarodową lub ubiegających się o nią)	0 %	0 %
091	Pozostała infrastruktura społeczna przyczyniająca się do włączenia społecznego	0 %	0 %
092	Infrastruktura ochrony zdrowia	0 %	0 %
093	Sprzęt medyczny	0 %	0 %
094	Aktywa ruchome w zakresie ochrony zdrowia	0 %	0 %
095	Cyfryzacja w opiece zdrowotnej	0 %	0 %
096	Tymczasowe ośrodki przyjmowania dla migrantów, uchodźców i osób objętych ochroną międzynarodową lub ubiegających się o nią	0 %	0 %
097	Działania na rzecz poprawy dostępu do zatrudnienia	0 %	0 %
098	Działania na rzecz promowania dostępu do zatrudnienia osób długotrwale bezrobotnych	0 %	0 %
099	Wsparcie specjalne na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i integracji społeczno-gospodarczej ludzi młodych	0 %	0 %
100	Wsparcie na rzecz samozatrudnienia i zakładania działalności gospodarczej	0 %	0 %
101	Wsparcie na rzecz gospodarki społecznej i przedsiębiorstw społecznych	0 %	0 %
102	Działania na rzecz modernizacji i wzmocnienia instytucji i służb rynków pracy celem oceny i przewidywania zapotrzebowania na umiejętności oraz zapewnienia terminowej i dopasowanej do potrzeb pomocy	0 %	0 %
103	Wsparcie na rzecz dostosowania umiejętności i kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy i przemian w jego obrębie	0 %	0 %
104	Wsparcie na rzecz mobilności pracowników	0 %	0 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
105	Działania na rzecz promowania aktywności zawodowej kobiet oraz zmniejszenia segregacji ze względu na płeć na rynku pracy	0 %	0 %
106	Działania promujące równowagę między życiem zawodowym a prywatnym obejmujące dostęp do opieki nad dziećmi i osobami niesamodzielnymi	0 %	0 %
107	Działania na rzecz zdrowego i dobrze dostosowanego środowiska pracy przeciwdziałające zagrożeniom dla zdrowia i obejmujące promocję aktywności fizycznej	0 %	0 %
108	Wspieranie rozwoju umiejętności cyfrowych	0 %	0 %
109	Wsparcie na rzecz przystosowywania pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian	0 %	0 %
110	Działania zachęcające do aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu	0 %	0 %
111	Wsparcie na rzecz wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem (z wyłączeniem infrastruktury)	0 %	0 %
112	Wsparcie na rzecz edukacji na poziomie podstawowym i średnim (z wyłączeniem infrastruktury)	0 %	0 %
113	Wsparcie na rzecz szkolnictwa wyższego (z wyłączeniem infrastruktury)	0 %	0 %
114	Wsparcie na rzecz edukacji dorosłych (z wyłączeniem infrastruktury)	0 %	0 %
115	Działania na rzecz promowania równości szans i aktywnego udziału w życiu społecznym	0 %	0 %
116	Metody integracji z rynkiem pracy oraz powrotu na rynek pracy osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji	0 %	0 %
117	Środki na rzecz poprawy dostępu grup marginalizowanych, takich jak Romowie, do edukacji i zatrudnienia, a także na rzecz promowania ich włączenia społecznego	0 %	0 %
118	Wsparcie na rzecz podmiotów społeczeństwa obywatelskiego zajmujących się społecznościami marginalizowanymi, takimi jak Romowie	0 %	0 %
119	Działania szczególnie w celu zwiększenia udziału obywateli państw trzecich w rynku pracy	0 %	0 %
120	Działania na rzecz integracji społecznej obywateli państw trzecich	0 %	0 %
121	Działania na rzecz poprawy równego i szybkiego dostępu do stabilnych i przystępnych cenowo usług wysokiej jakości	0 %	0 %
122	Działania na rzecz poprawy świadczenia usług w zakresie opieki rodzinnej i środowiskowej	0 %	0 %
123	Działania na rzecz poprawy dostępności, efektywności i odporności systemów opieki zdrowotnej (z wyłączeniem infrastruktury)	0 %	0 %
124	Działania na rzecz poprawy dostępu do opieki długoterminowej (z wyłączeniem infrastruktury)	0 %	0 %
125	Działania na rzecz modernizacji systemów zabezpieczenia społecznego, w tym wspierania dostępu do ochrony socjalnej	0 %	0 %

	OBSZARY INTERWENCJI	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele związane ze zmianą klimatu	Współczynnik do obliczania wsparcia na cele środowiskowe
126	Promowanie integracji społecznej osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, w tym osób najbardziej potrzebujących i dzieci	0 %	0 %
127	Przeciwdziałanie deprivacji materialnej osób najbardziej potrzebujących przez pomoc żywnościową lub materialną, w tym działania towarzyszące	0 %	0 %
128	Ochrona, rozwój i promowanie publicznych walorów turystycznych i usług turystycznych	0 %	0 %
129	Ochrona, rozwój i promowanie dziedzictwa kulturowego i usług w dziedzinie kultury	0 %	0 %
130	Ochrona, rozwój i promowanie dziedzictwa naturalnego i ekoturystyki poza obszarami Natura 2000	0 %	100 %
131	Fizyczna regeneracja i bezpieczeństwo przestrzeni publicznych	0 %	0 %
131a	Inicjatywy rozwoju terytorialnego, w tym przygotowanie strategii terytorialnych	0 %	0 %
132	Zwiększenie zdolności instytucji programu oraz podmiotów związanych z wdrażaniem funduszy	0 %	0 %
133	Poprawa współpracy z partnerami w ramach danego państwa członkowskiego i poza nim	0 %	0 %
134	Finansowanie krzyżowe w ramach EFRR (wsparcie dla działań typowych dla EFS koniecznych do wdrożenia części operacji objętej EFRR i bezpośrednio z nią związanych)	0 %	0 %
135	Wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron do wdrażania projektów i inicjatyw w zakresie współpracy terytorialnej w kontekście transgranicznym, transnarodowym, morskim i międzyregionalnym	0 %	0 %
135a	Interreg: zarządzanie przekraczaniem granic oraz zarządzanie mobilnością i migracją	0 %	0 %
136	Regiony najbardziej oddalone: rekompensata ewentualnych dodatkowych kosztów poniesionych w związku z utrudnionym dostępem oraz rozproszeniem terytorialnym	0 %	0 %
137	Regiony najbardziej oddalone: szczególne działania na rzecz zrekompensowania dodatkowych kosztów wynikających z czynników związanych z wielkością rynku	0 %	0 %
138	Regiony najbardziej oddalone: wsparcie na rzecz rekompensaty dodatkowych kosztów związanych z warunkami klimatycznymi i trudnym ukształtowaniem terenu	40 %	40 %
139	Regiony najbardziej oddalone: porty lotnicze	0 %	0 %
140	Informacja i komunikacja	0 %	0 %
141	Przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie i kontrola	0 %	0 %
142	Ocena i badania, gromadzenie danych	0 %	0 %
143	Wzmocnienie potencjału organów państwa członkowskiego, beneficjentów i odpowiednich partnerów	0 %	0 %
01	Przyczynianie się do umiejętności ekologicznych i zielonych miejsc pracy oraz zielonej gospodarki	100 %	

-
- (1) Duże przedsiębiorstwa oznaczają wszystkie przedsiębiorstwa inne niż MŚP, w tym małe spółki o średniej kapitalizacji.
- (2) Jeżeli celem działania jest to, by w ramach działania przetwarzano lub gromadzono dane umożliwiające redukcję emisji gazów cieplarnianych, która prowadzi do wykazania znacznych redukcji emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia. Jeżeli cel działania wymaga, aby centra danych przestrzegały „Europejskiego kodeksu postępowania w zakresie efektywności energetycznej centrum danych”.
- (3) a) Jeżeli celem działania jest osiągnięcie przeciętnie przynajmniej renowacji na średnim poziomie, zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Komisji w sprawie renowacji budynków (UE) 2019/786, lub b) jeżeli celem działania jest osiągnięcie średnio co najmniej 30 % redukcji bezpośrednich i pośrednich emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z emisjami ex ante.
- (4) Jeżeli celem działania jest osiągnięcie przeciętnie przynajmniej renowacji na średnim poziomie, zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Komisji w sprawie renowacji budynków (UE) 2019/786. Renowacja budynków obejmuje również infrastrukturę w rozumieniu obszarów interwencji 85–92.
- (5) Jeżeli cel działań dotyczy budowy nowych budynków o zapotrzebowaniu na energię pierwotną (PED), które jest co najmniej o 20 % niższe od wymogu dotyczącego budynków o niemal zerowym zużyciu energii (dyrektywy krajowe). Budowa nowych energooszczędnych budynków obejmuje również infrastrukturę w rozumieniu obszarów interwencji 85–92.
- (6) Jeżeli celem działania jest a) osiągnięcie przeciętnie przynajmniej renowacji na średnim poziomie, zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Komisji w sprawie renowacji budynków (UE) 2019/786, lub b) osiągnięcie średnio co najmniej 30 % ograniczenia bezpośrednich i pośrednich emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z emisjami ex ante. Renowacja budynków obejmuje również infrastrukturę w rozumieniu obszarów interwencji 85–92.
- (7) Jeżeli cel działania odnosi się do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biomasy, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).
- (8) Jeżeli cel działania odnosi się do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biomasy, zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/2001, oraz jeżeli celem działania jest osiągnięcie co najmniej 80 % ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w obiekcie dzięki wykorzystaniu biomasy w stosunku do metodyki redukcji emisji gazów cieplarnianych i odnośnego odpowiednika kopalnego określonego w załączniku VI do dyrektywy (UE) 2018/2001. Jeżeli cel działania odnosi się do produkcji biopaliw z biomasy (z wyłączeniem upraw roślin spożywczych i pastewnych), zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/2001, oraz jeżeli celem działania jest osiągnięcie co najmniej 65 % ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w obiekcie dzięki wykorzystaniu do tego celu biomasy w stosunku do metodyki ograniczania emisji gazów cieplarnianych i odnośnego odpowiednika kopalnego określonego w załączniku V do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (9) W przypadku wysokosprawnej kogeneracji – jeżeli celem działania jest osiągnięcie emisji w całym cyklu życia poniżej 100 gCO₂e/kWh lub ciepła/chłodu wytworzonego z ciepła odpadowego. W przypadku systemu ciepłowniczego/chłodniczego – jeżeli powiązana infrastruktura jest zgodna z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1) lub jeżeli istniejąca infrastruktura została zmodernizowana, tak by odpowiadała definicji efektywnego systemu ciepłowniczego i chłodniczego, lub projekt jest zaawansowanym systemem pilotażowym (systemy kontroli i zarządzania energią, internet rzeczy) lub prowadzi do obniżenia reżimu temperatury w systemie ciepłowniczym i chłodniczym.
- (10) Jeżeli celem działania jest osiągnięcie średniego zużycia energii przez wybudowany system na poziomie $\leq 0,5$ kWh lub wskaźnika strat wody z infrastruktury (ILI) wynoszącego $\leq 1,5$, a w przypadku działań renowacyjnych – zmniejszenie średniego zużycia energii o ponad 20 % lub zmniejszenie strat wody o ponad 20 %.
- (11) Jeżeli celem działania jest zapewnienie zerowego zużycia energii netto w całym zbudowanym systemie odprowadzania ścieków lub – w przypadku remontu całego systemu odprowadzania ścieków – doprowadzenie do zmniejszenia średniego zużycia energii o co najmniej 10 % (wyłącznie poprzez działania w zakresie efektywności energetycznej, a nie poprzez istotne zmiany lub zmiany w obciążeniu).
- (12) Jeżeli celem działania jest przekształcenie w surowce wtórne co najmniej 50 % masy przetworzonych oddzielnie zebranych odpadów innych niż niebezpieczne.
- (13) Jeżeli celem działania jest przekształcenie obszarów przemysłowych i skażonych gruntów w naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla.
- (14) W przypadku obszarów interwencji 56–62 obszary interwencji 73, 74 i 77 można wykorzystać w odniesieniu do elementów działań związanych z interwencjami w zakresie paliw alternatywnych, w tym ładowania pojazdów elektrycznych, lub transportu publicznego.
- (15) Jeżeli cel działania odnosi się do zelektryfikowanych urządzeń przytorowych i powiązanych podsystemów lub jeżeli istnieje plan elektryfikacji lub będzie on gotowy do użytku przez pociągi bezemisyjne w ciągu 10 lat.
- (16) Dotyczy również pociągów elektryczno-spalinowych.
- (17) „Infrastruktura na potrzeby czystego transportu miejskiego” odnosi się do infrastruktury umożliwiającej eksploatację taboru bezemisyjnego.
- (18) „Tabor na potrzeby czystego transportu miejskiego” odnosi się do taboru bezemisyjnego.
- (19) Jeżeli cel działania jest zgodny z dyrektywą (UE) 2018/2001.
-

ZAŁĄCZNIK VII

Metodyka znakowania cyfrowego w ramach Instrumentu

Metodyka znakowania cyfrowego:

Tabela interwencji

Kod	Obszar interwencji i rodzaj interwencji ⁽¹⁾	Współczynnik do obliczania wsparcia dla transformacji cyfrowej
	Obszar interwencji 1: Łączność Wymiar DESI 1: Łączność	
051	Sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (sieć szkieletowa/dosyłowa) ⁽²⁾	100 %
052	Sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (dostęp/lokalna pętla o wydajności równoważnej instalacji światłowodowej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi dla wielu lokali mieszkalnych)	100 %
053	Sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (dostęp/lokalna pętla o wydajności równoważnej instalacji światłowodowej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi dla domów i przedsiębiorstw)	100 %
054	Sieć szerokopasmowa o bardzo dużej przepustowości (dostęp/lokalna pętla o wydajności równoważnej instalacji światłowodowej do stacji bazowej zaawansowanych urządzeń telekomunikacji bezprzewodowej) ⁽³⁾	100 %
054a	Zasięg sieci 5G, w tym nieprzerwane zapewnianie łączności wzdłuż szlaków transportowych; Połączenie gigabitowe (sieci z łączami symetrycznymi o przepustowości co najmniej 1 Gb/s) dla podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy, takich jak szkoły, węzły transportowe i główni dostawcy usług publicznych	100 %
054b	Transfer danych mobilnych o szerokim zasięgu terytorialnym	100 %
	Obszar interwencji 2: Związane z technologią cyfrową inwestycje w badania i rozwój DESI: „Sektor ICT w UE i jego wyniki w zakresie badań i rozwoju”	
009a	Inwestycje w związane z technologią cyfrową działania w zakresie badań i innowacji (w tym badawcze centra doskonałości, badania przemysłowe, eksperymentalne prace rozwojowe, studia wykonalności, nabywanie aktywów trwałych lub niematerialnych na potrzeby związanych z technologią cyfrową działań w zakresie badań i innowacji)	100 %
	Obszar interwencji 3: Kapitał ludzki Wymiar DESI 2: Kapitał ludzki	
012	Usługi i aplikacje IT w zakresie umiejętności cyfrowych i włączenia cyfrowego ⁽⁴⁾	100 %
016	Rozwój umiejętności na rzecz inteligentnej specjalizacji, transformacji przemysłowej, przedsiębiorczości i zdolności dostosowawczych przedsiębiorstw w razie zmian	40 %
108	Wspieranie rozwoju umiejętności cyfrowych ⁽⁵⁾	100 %
099	Wsparcie specjalne na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i integracji społeczno-gospodarczej ludzi młodych	40 %
100	Wsparcie na rzecz samozatrudnienia i zakładania działalności gospodarczej	40 %
	Obszar interwencji 4: administracja elektroniczna, cyfrowe usługi publiczne i lokalne ekosystemy cyfrowe Wymiar DESI 5: Cyfrowe usługi publiczne	
011	Rozwiązania ICT, usługi elektroniczne, aplikacje dla administracji ⁽⁶⁾	100 %
011a.	Rozwiązania ICT, usługi elektroniczne, aplikacje dla administracji zgodne z kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych lub kryteriami efektywności energetycznej ⁽⁷⁾	100 %
011b	Wdrożenie europejskiego systemu tożsamości cyfrowej do użytku publicznego i prywatnego	100 %

Kod	Obszar interwencji i rodzaj interwencji ⁽¹⁾	Współczynnik do obliczania wsparcia dla transformacji cyfrowej
013	Usługi i aplikacje w zakresie e-zdrowia (w tym e-opieka, internet rzeczy w zakresie aktywności fizycznej i nowoczesnych technologii w służbie osobom starszym)	100 %
095	Cyfryzacja w opiece zdrowotnej	100 %
063	Cyfryzacja transportu: transport drogowy	100 %
063a	Cyfryzacja transportu, gdy ma częściowo na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych: transport drogowy	100 %
070	Cyfryzacja transportu: transport kolejowy	100 %
071	Europejski system zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS)	100 %
076	Cyfryzacja transportu miejskiego	100 %
076a	Cyfryzacja transportu, gdy ma częściowo na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych: transport miejski	100 %
084	Cyfryzacja transportu: inne rodzaje transportu	100 %
084a	Cyfryzacja transportu, gdy ma częściowo na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych: inne rodzaje transportu	100 %
033	Inteligentne systemy energetyczne (w tym inteligentne sieci i systemy ICT) oraz związane z nimi składowanie	40 %
011c	Cyfryzacja systemów wymiaru sprawiedliwości	100 %
	Obszar interwencji 5: Cyfryzacja przedsiębiorstw wymiar DESI 4: Integracja technologii cyfrowych	
010	Cyfryzacja MŚP (w tym handel elektroniczny, e-biznes i sieciowe procesy biznesowe, ośrodki innowacji cyfrowych, żywe laboratoria, przedsiębiorcy internetowi i przedsiębiorstwa ICT typu start-up, usługi B2B)	100 %
010a	Cyfryzacja dużych przedsiębiorstw (w tym handel elektroniczny, e-biznes i sieciowe procesy biznesowe, ośrodki innowacji cyfrowych, żywe laboratoria, przedsiębiorcy internetowi i przedsiębiorstwa ICT typu start-up, usługi B2B)	100 %
010b	Cyfryzacja MŚP lub dużych przedsiębiorstw (w tym handel elektroniczny, e-biznes i sieciowe procesy biznesowe, ośrodki innowacji cyfrowych, żywe laboratoria, przedsiębiorcy internetowi i przedsiębiorstwa ICT typu start-up, usługi B2B) zgodna z kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych lub kryteriami efektywności energetycznej ⁽⁷⁾	100 %
014	Infrastruktura biznesowa dla MŚP (w tym parki i obiekty przemysłowe) ⁽⁸⁾	40 %
015	Rozwój działalności i umiędzynarodowienie MŚP, w tym inwestycje produkcyjne ⁽⁸⁾	40 %
017	Zaawansowane usługi wsparcia dla MŚP i grup MŚP (w tym usługi w zakresie zarządzania, marketingu i projektowania) ⁽⁸⁾	40 %
018	Inkubator przedsiębiorczości, wsparcie dla przedsiębiorstw typu spin-off i spin-out oraz przedsiębiorstw typu start-up ⁽⁸⁾	40 %
019	Wsparcie dla klastrów innowacyjnych, w tym między przedsiębiorstwami, organizacjami badawczymi i organami publicznymi oraz sieciami biznesowymi, z korzyścią głównie dla MŚP ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾	40 %
020	Procesy innowacji w MŚP (innowacje w zakresie procesów, organizacji, marketingu, i współtworzenia, innowacje zorientowane na użytkownika i motywowane popytem) ⁽⁸⁾	40 %

Kod	Obszar interwencji i rodzaj interwencji ⁽¹⁾	Współczynnik do obliczania wsparcia dla transformacji cyfrowej
021	Transfer technologii i współpraca między przedsiębiorstwami, ośrodkami badań naukowych i sektorem szkolnictwa wyższego ⁽⁸⁾	40 %
021a	Wsparcie produkcji i dystrybucji treści cyfrowych	100 %
	Obszar interwencji 6: Inwestycje w zdolności cyfrowe i wdrażanie zaawansowanych technologii wymiar DESI 4: Integracja technologii cyfrowych + gromadzenie danych ad hoc	
055	Inne rodzaje infrastruktury ICT (w tym zasoby lub wyposażenie komputerowe o dużej skali, centra danych, czujniki i inne urządzenia bezprzewodowe)	100 %
055a	Inne rodzaje infrastruktury ICT (w tym zasoby lub wyposażenie komputerowe o dużej skali, centra danych, czujniki i inne urządzenia bezprzewodowe) zgodne z kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych i kryteriami efektywności energetycznej ⁽⁷⁾	100 %
021b	Rozwój wysoce specjalistycznych usług i infrastruktury wsparcia dla administracji publicznych i przedsiębiorstw (krajowe centra kompetencji w dziedzinie obliczeń wielkiej skali (HPC), centra zajmujące się cyberprzestrzenią, placówki prowadzące testy i doświadczenia związane ze sztuczną inteligencją, łańcuchów bloków, internet rzeczy itp.)	100 %
021c	Inwestycje w zaawansowane technologie, takie jak: zdolności w zakresie HPC i informatyki kwantowej / zdolności w zakresie komunikacji kwantowej (w tym szyfrowania kwantowego); projektowanie, produkcja i integracja systemowa mikroelektroniki; nowa generacja europejskich zdolności w zakresie danych, chmury i przetwarzania danych na obrzeżach sieci (infrastruktura, platformy i usługi); rzeczywistość wirtualna i poszerzona, najbardziej zaawansowane technologie i inne zaawansowane technologie cyfrowe. Inwestycje w zabezpieczenie cyfrowego łańcucha dostaw.	100 %
021d	Opracowywanie i wdrażanie technologii, środków i narzędzi wsparcia w dziedzinie cyberbezpieczeństwa dla użytkowników z sektora publicznego i prywatnego.	100 %
	Obszar interwencji 7: Zazielenianie sektora cyfrowego	
027a	Inwestycje w technologie, umiejętności, infrastrukturę i rozwiązania, które poprawiają efektywność energetyczną i zapewniają neutralność klimatyczną centrów danych i sieci danych.	100 %

⁽¹⁾ Opis interwencji w niniejszej tabeli pozostaje bez uszczerbku dla zgodności z regułami konkurencji, w szczególności w celu dopilnowania, aby interwencje nie wypierały inwestycji prywatnych.

⁽²⁾ W tym podmorskie kable w obrębie państw członkowskich i między nimi oraz między Unią a państwami trzecimi.

⁽³⁾ W tym sieci 5G i 6G.

⁽⁴⁾ W tym: działania wspierające cyfryzację instytucji kształcenia i szkolenia (również inwestycje w infrastrukturę ICT), w tym na rzecz kształcenia i szkolenia zawodowego oraz edukacji dorosłych.

⁽⁵⁾ Dotyczy to umiejętności cyfrowych na wszystkich poziomach i obejmuje: wysoce specjalistyczne programy edukacyjne mające na celu szkolenie specjalistów w dziedzinie technologii cyfrowych (tj. programy ukierunkowane na technologię); szkolenie nauczycieli, opracowywanie treści cyfrowych do celów edukacyjnych oraz rozwijanie odpowiednich zdolności organizacyjnych. Obejmuje to również działania i programy mające na celu poprawę podstawowych umiejętności cyfrowych.

⁽⁶⁾ W tym wykorzystanie zaawansowanych technologii (takich jak obliczenia wielkiej skali, cyberbezpieczeństwo lub sztuczna inteligencja) na potrzeby usług publicznych oraz podejmowania decyzji i interoperacyjności cyfrowych usług publicznych i infrastruktury (regionalnej, krajowej i transgranicznej).

⁽⁷⁾ Jeżeli celem działania jest to, by w ramach działalności przetwarzano lub gromadzono dane umożliwiające ograniczenie emisji gazów cieplarnianych prowadzące do wykazania znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia. Jeżeli cel działania wymaga, aby centra danych przestrzegały „Europejskiego kodeksu postępowania w zakresie efektywności energetycznej centrum danych”.

⁽⁸⁾ Współczynnik cyfrowy 40% powinien być stosowany jedynie w przypadku gdy interwencja koncentruje się na elementach bezpośrednio związanych z cyfryzacją przedsiębiorstw, w tym na przykład na produktach cyfrowych, aktywach ICT itp.

⁽⁹⁾ W tym podmioty gospodarki społecznej.